

دوايين ئىواره

حکومه‌تی هه‌ریمی کوردستان
وه‌زاره‌تی رۆشنییری و لاوان
به‌رپوه‌به‌ریتی گشتیی رۆژنامه‌نووسی و چاپ و بلاو‌کردنه‌وه
به‌رپوه‌به‌ریتی چاپ و بلاو‌کردنه‌وه‌ی سلیمانی

به‌رپوه‌به‌ریتی
چاپ و بلاو‌کردنه‌وه‌ی
سلیمانی

دوايین ئىوارە

كوستان عومەرزادە

سليمانى

۲۰۱۱

دوايین ئىوارە

- ❖ نووسەر: كوستان عومەرزادە
- ❖ بابەت: شيعر
- ❖ پيچنى: نووسەر
- ❖ ھەلەچنى: سۆران عوسمان
- ❖ نەخشەسازىي بەرگ: جەبار سايبەر
- ❖ نەخشەسازىي ناوہوہ: بەختيار ئورەحمان
- ❖ سەرپەرشتياري چاپ: کارزان عەبدوللا
- ❖ قەبارەي کتیب: A4 2/1
- ❖ زنجيرەي گشتي کتیب: (۸۰۱)
- ❖ تیراژ: (۵۰۰) دانە
- ❖ چاپ: چاپخانهي کەمال
- ❖ نرخ: (۲۰۰۰) دینار
- ❖ ژمارەي سپاردنى (۲۱۱۰) ي سالى ۲۰۱۱ ي وەزارەتى
رۆشنییری و لاوانی دراوہتى.

بەرپوہبەرپيی چاپ و بلاؤکردنەوہي سليمانى
گردى ئەندازياران - بەرامبەر کوردستانی نوێ
ژمارەي تەلەفون: ۳۳۰۱۹۴۹

ياد

له و ساوه رهنګي بیده نګي
دای گرتووی،
من به سهر خه یال کانتا
ده شکیمه وه.
بالای شیعرم له بهر ده م
په نجه رهی ته مه ندا،
هه موو سپیده یه قژی نه رمی،
وشه کانی شانه ده کا.
تو دهرانی
نم تارماییه که هه میسه،
دهستی ئیوار هت توند ده گری
نم،
له سهر گونای به فری ته زیوو
بو له زه تی که لاکانی به ختی تو،
شور ده بمه وه.

نم که هه میسه په نجه ی باران
له نیو دهستی شیعره کانما،
که رمای روحي ده چینی،
روحم پر ده بی له فینکی،
خوناوی ماچ
له سهر لیوم خو ی جید یلا،
یادی که رمی دلی تو یه ده ملاوینی

ونبوون

چ ساردوسره ئەم شيعره،
نه باران
نه په نجه کانی هيچ دره ختی،
هه لئاگريت
له باخه لی پایيزیکی ته زيوودا،
هه لده وهریت.
چيروکه کانی مانگه شهو
له ئالوزی روئیاکان
به دیار چرا خنکاوه کانه وه
ته واو ده بن،
له که رنه قالی ئەم وهرزه دا
هه ر هه موو سیوه کان
ده رزن،
که لا نارنجیه کانی باخه لمان
ساتی له نیو له نجه ی سروه دا

نامینه وه،
چوله که دلشکاوه کان
هیلانه ی ئەم وشکه ساله یان
جیهیشت
په پووله تورا!
مانگ له گریانی خوی
ئاوابوو
هه ر هه موو خوانییه کان
ونبوون

وهرزيكي تهر

وهرزيكي تهر

تهر تهر وهك شهونمي روحت،

شه لالي كردم

له خه يالي گهرانه وهت،

به يانييهك

كه پره له گزنگي هاتاوي دووريت

ديم...

به ر له وشكبوونه وهم له بهر بادا

خوم له وهرزي بي تويدا هه لده كيشم،

وهرزيكي تهر

په نجه رهي خه يال ده مبا

پيش به يانيي پاشي باران،

من ديم

ديم ئاورشيني گوله سيسبووه كاني

سه رسنگت ده كه م

ديم گورانبيهك نزيك بيت،

له سوزي خاله سيوه

بوت ده خوينم

به ئاسپايي ئاگات دينم

بوت ده نووسم

شيعريكي ئال

پر به بالا و گه وره يت

له وهرزيكي فينكدا،

من و تو

له ئاوينهي دلي يه كدا

پيده كه نين،

له نيو زه لكاوي شيعريكدا

مه له ده كه ين

من له دواجار پيش وهريني باله كانيت،

به ناو رووباري خه يالتا رهت ده بم،

تۆش دهبى به گولّه ئهستيرەى

رۆحى من

شه لالم دهكهى له خوت دا

پيشكەش به رۆحى پاكى مامۆستام، واتا باوكم

هه مېشه

هه مېشه خالييه

په نجه رهى ژووره كه م

له تيرامانى با،

له پياسهى ئيوارانى

په پووله پاييزيه ك

ماله كه م

له ته نيشت باوه نزىكه

من له سبه ينيى

خه والوو ده ترسيم

غوربه تى بمبا

له ژير بالى په ره سيلكه يه كى

خنكاودا

جيم بهيليت

چاوی باخچەم بە تال دەبی

لە بینیدا

جا من چۆن بم

لەم وەرزه غەریبه دا؟

هەمیشە

پەرە گەرووم

لە بۆنی سیو

دلە خالییه لە مەستی،

هەمیشە

ونم دەکا گێژەلۆکە ی خوینبەر

زریان پینج هەزار ئەستیرە ی

هەلۆەراندەم

هەمیشە لە بییری تۆ دام

خەریکە غوربەت

کال کالم دەکاتەو!

لە چیروکی دووبارەبوونەوێ خۆم،

لەنیو دەستە ئاوریشمییه کانی

تۆدا.

لەبەردەم گزنگی چاوت

خەوێ ناییناکانم گول دەگرن،

ئاوێکی ماچە کانت،

دەمتەزینن،

خەریکە بێمە راوچییه ک،

پەلی با، بگرم و گەلاکانی

درەختی لەزەت

هەر هەموویان بێخشم،

بە دلی ئەو پیاوێ

گۆی لە سۆزی

پاسارییه کانی دلم ناگری،

تا، تا

فیرت کهم چون

له نیو وهرزی سه مادا

دهستم له دهستت ئالینی

ئاخ

دهزانم، که ناتهووی

بییه،

نه سیمی عه شقی من

وهلی، من هه میشه له بییری تۆم

خه و ده بینم له ئاویتته بووندا،

وا خه ریکه له بیی تویی،

رۆح له شدا ونده کهم

ته نیا بو تۆ ده گه ریم من،

سۆزی جه ستهم ده به خشم پیت

تۆ خومارترین وهرزی من،

خه ریکه له تاو بیی تویی

له بییه نگیی چرکه کانت

ته زووی وهرزیکی نوی،

دهمدا به دهه تۆزی به فرا

هه میشه له بییری تۆ دام من

نمەى باران

ئەوۋە منم

كە ھەمىشە پەنجەى باران،

لەنيۇ دەستى شىعرەكانما

گەرماى رۇح دەچىنى،

دلم پر دەيىت لە فينكىي،

ئاميزم لە خەيالى سڤى،

خوناوى ماچ لەسەر ليوم

خۇ جىدىلييت،

لەژيىر نمەى ئەم بارانە

خەيالم گول دەگرى كەچى!

شەنى سۆز لەسەر گەلاكانى

بەختم ناكەوى،

رۇحم مەست مەست

بيزار دەچىنى

لەژيىر سىيەر بى تويى، ئەو ھەموو

نىگەرانييە ليىم دەچورى،

لە دوورى تۆ وا خەريكە

خۆم ون دەكەم،

لەنيۇ مژى تەنيايى دا

ئاوا دەبىم،

بيدەنگيى تۆ لە سۆزى خۆم

ماندوو دەكا،

ئەو بيدەنگيىت دەستى ناوہتە

گەردنم بمخكىنى

كەچى لە رقى ئەو،

من زياتر تۆم خۇش دەويىت

منالۍ

له به ردهم ئاوينهۍ ته مه ندا

شتيکم نه ماوه بو و تن

ته نيا

گوزهرۍ به نيو

کو لانه بهر ته سکه کاني مناليم،

له وۍ له و شوينهۍ

رهنگۍ نير گزم تيا جيهيشت

مناليم پيکه نۍ و

نيگای به سهر بهرگۍ

دره ختيکۍ رهنگ سه وزدا

شور کرده وه،

به خوم و چرايه کۍ

کز کزۍ ته مه نه وه

دهمبات ميلي کاتر مير،

که چۍ هچيم بير نايه ته وه

ته نيا دهنگۍ بابه نه بۍ

بوۍ نه ناسهۍ ته و نه بۍ

دهمباته وه

ژير ته زووی شه که تی ژيان و

قه تره يه ک ده به خشي به ئيستم،

مناليم رهنگۍ سپۍ و

گه روویشم له رهنگۍ

به هييه کۍ رزيو ده چۍ،

نه خه تخه تيني ته و کات

دلۍ دلۍ شاد کردم،

نه له نجهۍ دره ختي گه نجيم

تينو و يتي خه يالی شکاندم،

مناليم خاليۍ و ئيستم

ده فريکۍ لار،

له هه ردو و کيان،

نيو کاتر ميرم پۍ برا

من و تو و دوووری

به خیرایی دهسته کانمان
له سه به تهی دلی با کرده وه و
فرین
له بی گوناخترین به یانیدا
من و تو له رۆحی یه کدا
خه مبار خه مبار
مهستی،
له ئاوینهی دلی یه کدا
جیده هیلین،
خه یال ده که یین به په یژهی ته مه ن

له دوووری یه ک
هه ر چی بوو له نیوانمان
وهک ئاو چورا،
هه ناسه مان له بونی هه ناسه کانی

خواوه نزیک،
لیوه کانما ته زین گرتنی،
په نجه کانمان
وه رین ماره ی برین،

من و تو له دوووری یه ک
دلمان خالییه له شنه ی با،
تو دوا جار
له گه ل بیده نگیدا
دهست تیکه ل ده که ی
منیش به خه یالی
که رمای رۆخته وه سه ما ده که م،
به خیرایی تو
که وتیه ژیر سیبه ری مردن و
مینش
به تال به تال

به ديار په پووله کاني دلته وه

مامه وه،

تو شهوان به خيرايي

له نيو خه ونه کانما

چاوه پروانيم ده شويت!

تيرم ده که ي

له سوزي گه رمي هه ناسه ت

دوا جار

من و تو و دووړي

له بي مروه تي دا

بيده نكيي ده مان با.

له م رووه

به خوم و جوو تي پيلاوي شره وه،

کوشي هه سره تي پيره وه

له ژير ته مي رڅاوي روژدا

خه وني گه نمړه نگ ده رڅينه،

ناميزم

له م وهرزه وه،

زه رده خه نه ي سهر گوڼاي دار گيلاسي

شه که تيم ده با،

له توره يي زرياني کي شيتدا،

هه سره تي روژ ليم ناته کي،

قڅي سپي هه تاو رووت بوونم هه لده گري

له سه به ته ي ده سته کانيا،

من چاوه ريم

په نجه ي نه رمي مانگ

فينکيي روژ

کانیی دلم بگریته خو،

تا تک تک عه شقیکی سهوز سهوز

دهر بکه م،

بوونی عه تری باخه لی ته روژ نه رمه،

پری کردووم له حه سره تی چاوه پروانیی

له گه لمان به ته مجاره

له گه لم به ته مجاره

له م وه رزه وه دهست پیده که م

که تو بووی به پاییز

هه میشه بو شاییه ک،

له به رده مم له ته نیستم

را ده کات،

ده میکه من له گه ل

ئه م ئیواره گریا وه دا

شه و به روژ، روژ به شه و

ده گو رمه وه

قه ده ریکه پیکه نینم له ژیر

ئه م تاریکییه دا ونکردو وه،

چاوه ریم

یه ک دلۆپ له گه وره یت

بیه خشه به م دله،

تۆی هه موو به یانییه ک
له خه ودا له خه یالدا له گه لمانیت
تۆ چه نده جوانی له ئاویتهی
پاکیی باوکایه تی دا
له گه لمان به ئه مجاره
با بیدهنگی ئه م ماله بشکینین

له دوای سالی
له دوای سالی
شنه ی دهنگی هه ناسه که ت،
دهمباته وه گۆرستانی غه ریستان،
له وینده ری
به دیار په نجه ی وشکه لاتووت
لیوی تینووی
ژیانته وه،
ده فری دلم لیو ریژ ده که م،
له ئامیزی ساردوسرت
راده مینم،
به دیار
به هاری بی چرووی ته مه نته وه،

له ژیر هه ناسه ی ژن بوونم دا

رووت ده بمه وه له بادا،

تا له سیبه ری توو په ترین زیریادا

ژنیتیم هه راج که م،

تا پاکیزه ییم به خشم به مه ستیی شهو!

با، ده مئالینی

له یه خه ی سنه و به ریکی وشکه له اتووی سوز

تا له ژیر پرش و په لاشی ئه ودا

ژراقی ژنانهم

له بی مورادیدا بسووتی،

من وام

له ژیر شه وقی په نجه ی ژنانهم دا،

خوم ناگورمه وه به هیچ وهرزی،

گه ر لیم گه ری با

خوم نابه خشم به خه یالی هیچ سوفیه ک

من وام

چ ئه و کات

خزایته نیو ئیوارهی بیده نگیم و

ئامیزی له رزوکی هه نسکه کانم،

ژن بوونم فه راموش کرد،

گوناهم کرد!

به لی، که توم ماچ کرد

له بیگه ردی ژنیتیم

تالی پسا...

خوم سپارد به تاریکی وهرزی تو

له نیو خه وونی ئالوزت دا

چ نه زوک بوو خوشه ویستیی من

له ئاوينه‌ی دلی ئەودا

هه‌گه‌م پر ده‌که‌م له‌ تو
ئه‌ی سه‌ر مه‌ستترین خه‌یالی من،
تا فیربم لیت ده‌ست خالی نه‌که‌م
له‌ په‌نجه‌ی نه‌سیمه‌ی به‌یان،
له‌ژیر رووناکیی شه‌وقی،
ئه‌ودیووی په‌نجه‌ره‌ی دلتا
مالیک دروست که‌م بو‌ نو‌ژه‌نبوونه‌وه،
تا له‌ویدا سه‌رله‌نوی،
که‌رمیی شه‌و به‌خشم پییت،

xxx

من به‌ بی‌ تو
ره‌نگم له‌ نیگه‌رانیی
باخچه‌یه‌کی سووتاو ده‌چی،
منی ژن
له‌نیو دیره‌ و تراوه‌کانی خوداشدا،

با

رووتی کردمه‌وه له‌ تۆدا

له‌ دوا چرکه‌دا

خۆمم دۆراند، ژن بوونم فه‌رامۆش کرد...

ههست به غهريبي دهکه م،

مالا شل نابهم

ئاسوده يي دهستی تيا جيبيليت،

نه زمانی!

کرمه کرمی رۆح

ئاگابيني

نه تۆي تهزيوو که به ئاره زووی دلی خۆم

تا سپیده نهرم نهرم

سۆزی دلمت پی به خشم،

من ژنيکم له نوژنه نبوونه وه دام

تا خودا قانع که م به بوونم،

تۆش به ميه ره بانيم

له نيۆ درزی،

ئاوينه ی دلی تۆدا تارمايی ژنيتم

له مه زرای دلّتا جيديلم،

من له ئاوينه ی دلی ئه ودا

نوژهن ده بمه وه

گورگه کانی بيابانی عه شق

ديسان تاوان

له بهرگی پياويکی

قيزه وندا،

بريني ويژدانی قوولکردين،

گورگه برسييه کان

تامه زرۆی

خوينی شیريني عه شقن،

ئه وان

ناسکيی سه ر رووی

جوانترين به هاريان،

زیز کردين،

لی نه گه ران

دوعای پراو پر له خوناوی

خوشه ویستی،
پهنجره‌ی دلیک
ئاو پرژین کات،

حه یف!
نالهی دوعا
چاوه پر له حه سره ته کانی
بوونه قوربانی
سه دان به ردی رق ئه ستوور،

تو بخه وه
کیژه خه یال په پووله که ی
هه ریمی قه تل،
راکه له ده ست ئیمه ی
ترشاو له م ژووره دا،
له ده ست
گورگه کانی بیابانی عشق،

دوعای بیناز
ده زانم تو
وای له ئامیز خودای عه شقا

فریشته کان
قژه کانت ده شو نه وه
جه سته ی شه لالی خوینیت،
له جی په نجه ی
ده سته خه سینراوه کانی
جه هل
ده سر نه وه

بۇ كۆرە رەشتالەكە

من

لە رووتبوونەوہم لە بەر باراندا

ترسم نییە،

لە بەخشینی ملوانکەى ماچ

لاریم نییە بۆ تۆ،

ئەى كۆرە رەشتالەكە،

بۆ كردنەوہى

پەنجەرەى ژيان لە چاوانتا

گوناح ناکەم من كە دلم بسپیرم،

بە دواين هەناسەى تۆ،

ترسم نییە

گەر لە مالى عەشقتا،

سیوہ کانم بە جیییلَم

گەر با

عەیارانە خووى نەكا بە باخچەدا،

من زوو

دەرگاكان قفلپێژ دەكەم

تا تۆ نەدۆرپنم،

ئەوسا لەو سەرى ژيانەوہ

لە کوٲايى ئیوارەىەكى تەردا،

لەنیو توێكلى تاريكيدا

بۆ هەميشە دەتگرمەخۆ،

لە بالای بەرزترین

شیعرا دەتنووسمەوہ،

بەرەو قیبلەى مالى دلت

بەرمالى نوێژى رادەخەم،

لە پەنجەرەى مالى خواوہ

بۆت دەگەرپیم

من

گەر بەتال بم لە سىحرى نیگات،

نە دەچمە نیو رۆحى بەهار و

نە

دلی هیچ گه لایه ک ده ملاوینی

ترسم نییه

گهر سه را پام بسپیږم به تو،

له نیو تودا پرووت بیمه وه

باکم نییه تو هی منی!

منیش هی تو

قهت ناتبه خشم، دلم قهت پاک نایته وه لیت

هه موو سپیده یه ک

بوونی ته و گوله دامده گریټ

که له بوونی روچی ته و پیاوه ده چی

که دووره لیم،

ئیواران به له ره ی دهنگی ته و

تامیزم پر ده که م،

له له زه تی جه سته ی

خه یالم،

له سیبه ری ماچه ترساوه کانی

نیوانمان،

تارای ته نکى ته می به یانی،

به دهم ته وژمی باوه

به شوین ته ودا

هه لم ده گری،

من

پر دېم له هه تاوی بالاین
 شه لال دېم
 به قه تره بارانی نیگای
 ته و
 شیتانه دی و
 به سهر سیبهری
 گه لاکانی ته مه نما ده تر یقینه وه،
 شیتانه
 دهر گاگان قفل ده کا
 په رده کان لاده دا
 تا نیگای نه گا پیم،
 ته و پری کردووم
 ده فری دلی خالیی کردم
 له خوئی
 که چی
 هه لمی په نجه کانی
 گهرم، گهرم دامده گری

هه نسکه ته ره کانی
 ته و هه ناسه م فینک ده کاته وه،
 شیتانه دی و
 تاوینه ی دلم ده شکینی
 مهرگیکی وشکم بو دینی
 قهت ناتبه خشم،
 دلم قهت پاک نایته وه لیت

عه شقی تو

لیره من،

به دیار تریفه‌ی چاوانت

بو بونی کانیی گهرمی هه‌ناسه‌ت

ره‌نگی ده‌مه و به‌یان ده‌گرم،

ملوانکه‌ی یاد تو،

ده‌مه‌وینته‌وه،

تو هه‌موو شه‌وی

ده‌نیشییه‌ سه‌ر تیشکی زیرینی

خه‌ونه‌کانم،

ته‌نیا بزه‌ی نه‌رمی نیگاته،

به ده‌م چریکه‌ی مانگه‌وه

قژه‌کانم تال تال ده‌کا،

لیره،

له‌ داخی دووریت

ده‌ستم به‌سه‌ر له‌نجه‌ی،

هیچ

ئیواره‌یه‌که‌وه گیر نابیی،

عه شقی تو

پری کردووم له‌ خه‌یالی سپی

من فرین به‌سه‌ر بالی تو و

هه‌لم ده‌گری

تو به‌سه‌ر مندا تک تک،

ره‌نگی نیگه‌رانیی ده‌چینی

من

حه‌زم له‌ چرینی گریاننی خو‌مه

بیزارم له‌ و پیاوه‌ی به‌ قه‌ت

ته‌مه‌ن خو‌شمده‌وی،

وه‌ره‌ ئامیزم خالییی مه‌که،

له‌ گهرمای رو‌حت،

چاوه‌ریتم

مالی دلم به‌ سوزی ده‌نگت

بله‌رزیته‌وه

سۆزى باران

ليواورپېژم ده كات له خوى
هه موو به يانيه ك ده ستم ده گرى و
به نيو باخچه خوساوه كاندا
فيري سه ما كردنم ده كات
به شوين بوني پيكاني ئه و
سيبه رى با به جيديلم
تا دوورم خاته وه
له دهنگى غوربه ت و
نسيى هه تاو
شه لالى ريژنه ي ئه و ده بم
سۆزى باران
ته زووى گهرمى عه شقى منه و
پشكووى روحم به په رژنى خه ياله وه
بزر ده كات
به يانان زوو

له ژير دره ختى له زه تا
سه وز سه وزم ده كاته وه
ئاونگى پر له عه شقم
به سه ر گه لاي ته مه نيا
ده تريقينمه وه
سۆزى باران
بوني سۆزى دلى توپه
وا ده ريخه ي چاوه روانم
ده كاته وه
گهرمى ده سته كاني
باران گولي عومرى عه شقى
بردم
بوني ژيان له ئاميزى
فينكيى ئه ودا
شيتى كردم،
سۆزى باران
سۆزى دلداريى دلمه وه

لەنيو ھەموو وەرزەکانما
چرۆدەکا و تەرم دەکا
بە دلۆپی پر لەزاتی
خۆشەویستی

سەرگەردانم لە سپیدەدا

دلّم نەرم نەرم دەنیشی
بەسەر بسکی ئالی رۆژدا،
رۆحم سەرگەردان بو گووشینی،
دەستە سەوزەکانی باران،
بەسەر بەژنی ھەوریکی تەرەو
سەمای بایەکی وشک
دەبیا،
من ماندوو تر لە جارەن،
بو دۆزینەو!
روناکیی دەستەکانی ئەو،
چاوەروانی بەسەر سیبەر مانگەو،
بەتال بەتالم دەکات لە رۆشنایی،
بو لالەیی دلیک دەگەریم،
لیواو لیو بیت لە گەرمایی.
بو سیبەری ھەتاو

بۆ دوو دەستی پر له سۆز
بۆ ماچی شیرینی وەرزی،
وهك سیبه‌ریکی نه‌ویستراو
تاریکی دامده‌پوشی،
ده‌گه‌ریم بۆ مالیک بۆنی ده‌ریایی لیوه‌ بیت،
تا هه‌موو سپیده‌یه‌ک،
به‌ر له‌ خۆر تو ببنیم،
ببی به‌ به‌شیک له‌ ژینم

دیمه‌وه‌ لات

له‌ گه‌ل هاتنی سپیده‌دا
خوناوی سه‌ر گه‌ لای رۆحت،
به‌ خه‌یالی به‌ یایی ده‌سپیرم،
ده‌سته‌ کانم
به‌ ئەلقه‌ریزی ده‌ر گای دلت‌ه‌وه
جیدیلم

دیمه‌وه‌ لات
لیواو ریژت ده‌که‌م
له‌ سۆزی په‌نجه‌ کانم،
دلت‌ تیر ده‌که‌م له‌ هه‌ناسه‌ی،
با
له‌ کۆلانه‌ تینووه‌کانی عه‌شقا،
خۆمت پی ده‌به‌خشم،
وه‌ره‌ هاتووم بتگێرمه‌وه‌

ئەويندەرى!
ئاويزانى خۇمت كەم
دېمەۋە لات لەۋى،
لەنيۇ رۇخى رووباردا
كچىنىم جىدىلم،
بۇ دلى ئەو ماسىيانەى
ھىشتا بەنىگاي كورپكى پر لە خەيالەۋە،
دەمگرنە خو،

دېمەۋە لات
تو ليگەرى بارانى شپىرە،
با
من كال كال
لە ئامىزى پايسىزى بالاتدا
دلم لە گەل ئەودا بەۋنمەۋە،
با چاوم بېرمە نىگاي

لەنيۇ پارچەكانى ئاوينەى دلىما،
بە سىلەى رۇخ بىدۆزمەۋە،
دېمەۋە لات
بۇ ھەمىشە لە سۆزى
شىعرا ھەلت دەگرم

دلنیا بووم

دلنیا بووم

دوای ته و او بوونی ئەم به فرە
گە لاکانی ئەم پاییزەم،
لە شەوی زکرتا هەڵدەگری،

لەنیو وەرزی

لیواولیو لە بیدەنگی
جەستە ی سەرم دەلاوینی،

دلنیا بووم

کە تۆ وتت لەودیوو
دیواره گریاوەکانەوه،
لەنیو کفنی ئالی شیعریکتا
راکشام،
دەستم لەنیو
قژی نەرمی وشە کانتا

گیر کردوو،

ئێواره چوو

گەران بە دوای رەنگی نیگات،
ونی کردم
ناتدۆز مەوه

دلنیا بووم

بووێتە سەرایی روئیاکانم
خەندەکانی چاوەروانیت
زوو هەلفرین،
بە بیبەرگی لەودیوو دەرگا کانهوه،
بە چرپە دلت دەدواندم،
هیندە ی نەبرد،
سەمایاکی پاییزانە،
شە ی تەمەنی ون کردیت،
دلنیا بووم خەیاڵیشت،
نادۆز مەوه نا

دواين دیداری من و تو

نه و شه‌وهی
نیگای مانگت له گهل،
وه‌رینی ریژنه‌ی ماچیکی ساردا
گو‌رییه‌وه،
ته‌ستیره‌یه‌کی شهرمن
قژی نه‌رمتی شانه کرد،
باخچه ههر هه‌موو
گیلاسه‌کانی وه‌رین!
گزنگی نیگات تورا
دوا دلۆپ فرمیسکی چاوت
دواين دیداری من و تو بوو،
له بیرته باب‌ه‌که‌م،
مه‌لی خه‌یالت فری
که‌چی تو به‌ده‌م فرینه‌وه
بزه‌ت ده‌خته ده‌سته‌کانم،

چاوه‌روانی
قه‌سیده‌ی کو‌تایی بووی
تو ده‌ترانی
من له گهل شه‌وه مه‌سته‌کانی رو‌حتا
زکرم ده‌کرد،
ئیستا سه‌خته له ئامیزی
ته‌نیایدا،
ئیواره بمناسیته‌وه،
من بوومه گریانیکی غه‌ریبی
ئه‌م شاره،
چاوانم بو سویی
دیدارت ده‌گه‌رین،
ده‌ستم له‌سه‌ر ژیکانی دلت
بوو،
نه‌که‌ی بپرسی
ئه‌م هه‌نگاوه شکاوانه
چین به‌شوین پیکانما

چروکانی وهرزی
دابران دههونهوه
تو دهزانی
تهوه منم
بو گهرانهوهی
ئیوارهیه کی سهوز سهوزه
خه ریکه
سویم بیتتهوه،
زور ههولم دا
پهنجهیه کی خور وهر گرم،
بو داگیرسانی
شهوه تاریکه کانی
مالی ته نیایت
وهلی حه یف
فریا نه که وتم
به هاری گهرم
له گه لتا بگورمهوه

ئهم هونراوهیه پیشکesh بهو باوکه ی ههر هه موو خنده کانی
خوی به خشی به ئیمه، وه تهو مروقه ی ۴۴ سال له گهل به فر و
سهرما و برسیتی دا مانگی به ری ده کرد، تهو مروقه ی که پر
بوو له جوانیی و گهره یی، تهو باوکه ی که جهوه ر بوو.

دوايين ئيواره

ئەو ئيواره يەي،
لەژىر سىبەرى پىرەداردا،
ئاويزانى يەكتر بووين،
ئاورشىنى بەختى يەكترمان
دەکرد،
من
ئاونگى حەزەكانم بە گزنگى
چاوانت سپارد،
ليوهكانم بە شيرىنى ماچەكانت
تير تير کرد،

ئەو ئيواره ي
پەنجەكانم بە سەر سنگتەو،
سەمايان دەکرد،
ئەودەم جريوه جريوى

پاسارىيەكان،
باخەليان پر کردین
لە مەستى با،
ئيواره
دوا بزەي خستە ناو،
دەفرى دلمانەو،
من
رۆحم بە دلتهو جيهيشت
توش
مشتت پر کرد،
لە شەهوەتى عەشقى من
نەرم نەرم رژايتە سەر
گە لاكانى وەرزی شيتيم،
من
لە عەشقى تودا
لە دواين ئيواره،
سەبەتەي لەزەتم پر کرد!

تۆش خە یالت خالیی کرد له

دووباره بوونه وه من،

له دواين ئیواره، من و تۆ و عه شق

ده له راینه وه به دهنگی هه ناسه کانی یه کتر

دوینی

دوینی

له ویندهر گه رame وه،

دهسته کانم

به سه ر ژیی دلی

ئه م مه مله که تی فرینه وه

هه لو اسراون،

له ویندهر

جوانیی هیشتا له خه ودایه

ژن له بهردهم پشکووی خه یالدا!

سه مایه کی په مایی په نجه کانی

ون ده کا،

با بو هه لگرتنی سه ر پۆشه که ی

ئه و ده گه ریت،

تا تالی له قژی دره ختی ژیان راموسی،

له ويندەر

نه من هه موو نه ژنې،

سه ولى به له مې ده گرى،

نه قه تره بارانى كامه رانيى

ئاور شيني

باخچه تينووه كهى دلى

ده كا،

له ويندەر

ژن تراژيد يايه

هه موو كاتژميريك،

به دهم تاريكييه وه

هه لده وه رى ماچه كانى،

ئه وه موو به يانييه ك

چرويه ك له باخچهى زيز ده بى،

بيگه ر بيگه ر ديتته وه

ئاويزانى ته مه ن ده بى

دهسته ته ره كانى ده گريت،

به نيو قوولاى روو باردا شور ده بيتته وه

دەستنویژیک بو عەشق

ئەم سەوزاییە بەرم نادا،
بۆنی ئیوارە یەکی داگیرساو
داگیرسا لە خوشەوێستی،
پەنجەکانم توند دەگوشی،
رۆحیک لە دووری دوورەو
سەرپام هەلدەگری
شیتی نیو تاریکە لانی
لیواولیو لە تیرامانم دەکا،
بە بالای هەر هەموو وەرزه کانمەو
دەلکی،

قەستە من

بەستە لەکی ئەم رووبارە بم با،
پاک پاک بمشواتەو
لە شەهوەتی

خەونە بی شەرمەکانی
ئەم بە یانییە،

قەستە

یەكەم دەستنویژی عەشق هەلگرم
لەنیو خانەقای دلی تۆدا
خۆم بەسەر سیبەری بالادا شوپکەمەو،

گەرەکمە

بتگرمە خو،
هەر هەموو شکوفەکانی خوشەوێستی
لە باخەلتا بوەرینم،
دەستنویژی بو عەشق هەلگرم
خۆم بە سەرتا بچۆرینم

خوشه ویستی

له ده لاقه ی مالی تووه،

کاتر میری

پیکه نینم ده هونمه وه،

دلنیا به

گهر ته رزه ی خه م نه باری

هه موو به یانییه ک

به گورانیه ک دیمه وه لات

له نیو دیری

شیعره کانما ده ته هونمه وه،

گهر زیزبوون

ده ستم نه با،

رؤژی چهند جار

له کانیاوی به خته وه ریت

ده خومه وه،

له ئامیزی شه و تا

شووشه خالییه کانی ته مه ن

پر پر ده که م

له بونی عه ترو!

چاوی خه والووی

به یانیمان

له ئاویتته بووندا مه ست ده که م،

من له تووه ده ست پیده که م

گهر ته مه ن خالیم نه کا

باخچه یه کت بو دروست ده که م،

به دهستی خوم،

ئاورشیینی رۆحی ده که م،

له ئامیزی گه وه بوونتتا

بو هه میشه ده مینمه وه،

گەر سه فهر لیگه ری

هەر وهرزه و

چیرۆکیک له نیو تۆدا ده توینمه وه،

ده بارم به سه رتا

بۆم گه وره بوونه ت،

تهر ته رت ده کهم

به نمه ی بارانی سه سه رت،

تۆ ده زانی

من له نیو تۆدا

شیتبوون ده مگری و

ژاوه ژاوی کامه رانی

ده مخوا ته وه

بۆیه بی تۆ سیبه ر هیچ،

هه تاویش نامگری ته وه

هه له بجه

هه میسه خالییه،

په بجه ره ی ژووره کهم

له تیرامانی با،

له پیاسه ی ئیوارانی

په پووله پاییزییه ک،

ماله کهم

له ته نیشته باوه نزیکه،

من له سه یینی

خه والو ده ترسیم،

ده ترسیم غوربه تی بم با،

له ژیر بالی په ره سیلکه یه کی

خنکاودا

جیم بیلیت،

چاوی باخچەم بە تال دەبی

لە بینندا،

ئەوسا من چۆن بوەرم

لەم وەرزه غەریبەدا؟

هەمیشە

گەر ووم پر پر،

لە بۆنی سیو

دلم خالییە لە مەستی،

هەمیشە

ونم دەکا گێژەلۆکە ی مەرگ

لەنیو دەستی وەرزی زریان

تە کاندمی،

پینج هەزار ئەستیرە ی

هەلۆەراندەم

× × ×

چل ئیوارە ی بیدەنگی

دوا ی چل ئیوارە ی بیدەنگ،

هاتم

تا ئەم خەلۆەتییە بشکینم

هاوریکەت وتی

من چل بەهار و چل زستان و

چل وەرزی هەتاوم برپووە

لەژیر بالای ئەم درەختە

سەوزەدا،

ئەمە یەکەم پاییزە

خەزان بیگری و

چاوانی بتۆرینی

لیم

ئەو دەلی

ئەمە یەکەمین وەرزه

چل ئیوارە ی بیدەنگ

بمشوات له گرياندا و
مالی دلم نیر گزی به هار
زیز بکا،
دوای چل سال
گورینه وهی مرواری له گهل
یه کدا،
ئمه یه کهم دابرانه
له پیکه وه بوون،
ئهو دهلی
دوای هاتنی چل پاییز ته
ئمه یه کهمین ساله
چل روژ دووری
بم با،
هه ره موو به خته وهریم
بشواته وه
هاوریکه ت دهلی
من هه موو به یانییه ک

به رگی کازیوه راده خه م
له باخچه ی مال،
بو ئه وهی
خه و بم با و له ژیر
تارمایی پر خه یالیا
توم بداته وه،
منیش ده لیم
چل موم داگیر سینه
بو چله ی ئه م چل ئیواره یه ی
بیده نگی بردی و چاوه روانیی
کوژان دیه وه

چاوه مه‌سته‌کانی باب‌ه خه و بردنی

تہو بہ یانیہی

خرمه خرمی قاچه ماندووہ کانت،

نه‌سیمی به‌هاریان بون ده‌کرد

مہرگ لہ دواوہ

رای دهموسی،

چاوه کانت کز کز

پہنچہ کانت نووریان،

ده پږ ژاند،

ٺه وه موو پيد هنگيه چي بوو

لَيْتَ يَا أَبُوءُ،

نه منت دهناسییه وه

نه په نجه ره ی روحم

تأمیزت گه لاریزانی سۆز بوو،

من و تو

له‌ژیر بارانی گوناح دا

حه سره ٽي ٻوٽي هه ناسه يه ڪي

گہرم گہرم

دهی بردینه‌وه

تو شا باو که که م

خه یال^۷ سپی سپی،

سہ ماہی سہ فہریکی ٹال

دهستی گرتی،

له پیرمه

٧ ٺه و ده کات دوا ٺاميڙم

له کلوه به فریځې سه رما بردوو

دهچوو

ماچ بارانم کردی،

که چي تو

نه تبه خشی ماچی پیم،

خوت و تت

من دەرپۆم ماللوا

له یاد ئەکەوتم

نا نه که ی!

ئاوازی ئەم دلەم زیز نه که ی

من بهرگه ی دووری تۆ ناگرم،

تۆ وتت گەر،

ئارەزووی دیداری منت کرد

سبهینان زوو وەرە،

گوی له ئاوازی مالی ته نیایم بگره،

من له م رۆوه

مردنیکی سپی هه لم ده گری

من له ژیر سیبه ری شکاوی،

ئەم وەرزه وشکه وه

ون ده بم ئیواران دیمه وه

ته نیایت سهرده برم

چاوه روانیی

ئەم ئیوارە یه چاوه ریم!

نیشتیمانی، له خۆله میش

دهستی پر مرواری

بخاته سه ر شانم و

هه رچی گوناھی جه سته مه

بیته کینی

من کچی ولاتی خوین،

له وه ته ی هه م،

به دوا ی ورده گه ردیله ی ئازادیدا،

له بهرده م گزنگی مانگ

چاوه ریم،

وه خته

هه ناسه ی ساردیی،

ئەو شه وه بیوه ژنه، له ژیر ریشۆله ی دلیا

بم با بو خوی،

که چه تریکی له ته می ئال

به سهر شانه کانییه وه

شور کردوته وه،

من

جریوه جریوی پاسارییه کانی

ئه م ولاته نامناسنه وه

خوم داوه به دهم،

توره یی باوه

قژه کانم ناناسمه وه

ده گه ریم

دهست بخه مه سهر خه لوه تی شهو،

خوم له نیو پیخه فیکی ساردا، پرکه م

له هه وه سی تاریکی،

له بی ههستی دهسته ئاوریشمییه کانی،

باران،

په نجه ی خوزگه به سهر

پرچی خورمای باخچه دا جیدیلیم،

وهک ژنیکی عه یار، وهک دار سیویکی

پر له عیشوه خوم به سهر سنگی

تریفه یه که وه، له چاوه روانیی سهراییکدا

دهدورینم،

جەستە

دلم بۆ پەنجەى گەرمى با و
هەناسەى فېنكىى باران و
بزهى نەرمى هەتاو دەگەرې،
جەستەم!
بۆ ئامىزى گەرمى بەفر و
سەماى،
پايىزىكى ئەويندەر
سويى بۆتەو،
رۆحم بۆ تۆ پرە لە لەزەت،
تارىكىى رۆژ لىم ئالو،
بەختى سىپى مانگ
نادۆزمەو،
دەگەرېم بۆ گزنگى چاوى
باران،

بۆ ماچى خنكىندراو،
دار سيويك،
بۆ ترپەى پىكانى تاريكىى،
لە دواى خۆم
سەرگەردان، سەرگەردان
دلم بۆ تۆ دەگەرې،
بۆ شيرىنى ئاو، بۆ بىدەنگىى
گۆرانىيەكى تاساو
خەرىكە
رۆحم لە جەستەم بىتەو،
پىكانم زەوى لە بىر كەن،
فرىن وردە وردە
خەيالى بەسەر دواىن شەپۆلى دلما
لار كاتەو،
وختە گيان بىەخشم بە
گەلای عومرىكى وشكە لاتوو
لە نىگەرانىدا

تۆ ھەمیشە، ھەمیشە تۆ

ھەمیشە تۆ

لەودیوو دیوارە رووخواوەکانەو

دییتهو نیو قوولایی

ساکارترین چرکەم،

لەنیو شەو

مەستەکانی روحتا،

را دەکەم بەدوای ھەنگاوەکانتا،

ھەمیشە تۆ

بیری جوانترین تابلۆم رادەگریت

دەمکەیت بە جوانترین ژن،

لەنیو گریانیکى سەرشیئدا،

تۆ ھەمیشە

ھەلمدینجیت لەنیو

شەپۆلە بى پەنجەکاندا،

لە ویرانیی ئەم جیھانە

ونم دەکەى،

ھەمیشە تۆ

بە رووی ماچەکانمەو،

ترسى ئەم رڤەى ژيان

دەخنکینیت،

تۆ ھەمیشە، ھەمیشە تۆ

رامدەھینی

لەنیو تاریکترین

ئىوارەدا،

رامدەژینیت،

تۆ ھەمیشە، ھەمیشە تۆ
بە پەرەى ئەم گولانەو
شەویکی بى کۆتاییم
جیدەھیلیت

تۆ ئەى پیاو
کوا ئەو ییدەنگیەى،
لە باخەلى شەویکی بەھاردا
ھەرچى خوناوى سەر پیخەفى
کچان بوو،
بەخشى بە ئیوارەىەكى نارنجى،
رۆحیان بە کورە
عەیارەکانى گەرەک،
من بەرلەوہى ییدەنگى
خالییم کاتەوہ لە خویدا،
لە تۆدا چاوەکانم دەلاواند،
حیکایەتى کىژیکی وشکە لاتووی
ئەوینم دەھۆندەوہ،
کوا ئەو شەوانەى
لە تۆدا
ئاسمانم بەخۆمەوہ دەگوشى،
بارانم لە تورەبوون زیز دەکرد،

کوا دواين گه رانه وهی من
 بو مالی تو
 دواي گه رانه وهم له مالی خوا!
 له وی له مالی تو
 په نجه کانم له نیو نه رمی
 قژه کانتا بیر چوو،
 گه رام بیان دوزمه وه
 وهلی رږو حیشم
 به سهر کورسییه چوله که ی،
 ژووره که ت که و ته خوار،
 تو گویت نه گرت،
 تو له خو په رستی دا
 ئه ی پیاو
 ئیمپراتوریت
 سیوه کانی عه شقم ده وه رینی،
 بو شکاندنی ئاوینه ی دلم
 به رد ده گریته مالی ته نیایم
 من
 ناتبه خشم ئه ی پیاو

ته نیا جاریک

ته نیا جاریک
 په نجه ت بسپیړه به نه رمی با و
 هه ناسه شت،
 به سوزی من،
 بزانه چو شلوی ده بی چو
 دل رږو بار!
 نه من و
 نه ته مه نی کو تره کان
 بهرگه ی ئه م دل ره قییه ت ناگرن، نا
 له گه ل تو مه، تو!
 پیاوه پر به راته ته که ی ئه وینده ری مالی به فر!
 رږو حی شکاوی من و
 په نجه ره ی رامان
 بهرگه ی فرینی ئه م مه لانه ناگرن،

دلی تۆراویش،
له وه سو ده سه ی حه زه کانت
جامی شه رابی پر ناکات،

ته نیا جاریک
خه لوه تم پر که له سیبه ری تیشکی خور،
با ته نیایی
له نیو به رگی روئیاکانما راکا
تیربم له بونی ته مه نت،
با بته خشم
به نه رمیی ئاو، به ئامیزی هه تاو،
خه یالیشم به نیگات!

ته نیا جاریک
به سه ر هیشوو ی یاده کانما بنیشه وه،
تو،

سه رابی ییابان و
منیش،
چاویکی ماندوو...
با له نیو جامی سپیده دا،
ئاونگی خولیا کانت
له نیو له شما بتو یته وه

پیاویک هات و دلی بردم

به سیله‌ی چاوی کوتری،
هه‌رچی هه‌م بوو
خه‌یال کوشتی،
ویل بووم به شوین عارفیک دا
به‌ر له‌وه‌ی ئه‌و بم با،
خۆم پیی به‌خشی،
له‌به‌هاری ته‌مه‌ندا بووم
پیاویک هاتوو، دلی بردم
هه‌ر چیم هه‌بوو بردی بو خۆی،
سه‌راپای نه‌سیممی
داگیر کردم،
به‌تال به‌تالی کردم‌ه‌وه،
له‌نیو دله‌ما عه‌شقی چاندوو
له‌شاری په‌لکه‌زیرینه،
به‌فر و مه‌ستیی،

له‌هه‌ناسه‌مدا

بوئی رۆح

له‌نیگادا، نیگای مه‌ستی چاوه‌کانی

هه‌لیانگرتم،

منی لیواو لیو کرد له‌خۆی،

پیاویک هات و

حه‌یرانی به‌ژنی خۆی کردم،

وه‌رزی سه‌رما برده‌له‌ی دلمی

له‌ژیر گه‌رمی هه‌ناسه‌یدا،

هه‌لوهراندم،

پیاویک هات و

چاندی بوئی سیو و مه‌ستیی

به‌سه‌ر کیلگه‌ی،

دلی پر ئیش و غه‌مگینم

مه‌ستی کرم دلی بردم

پیاویک له شووشه

قه ده ریکه دهسته کانم
شیتانه بۆت له گه راندان،
ناتدۆز مه وه،
له هه ریمی په پووله وه
خوله میشی خو شه ویستی
ئه م دله ی تۆ
ئامیزی ساردوسری ئه م وهرزهم
ناگریته خو

xxxx

ئازیزه دل رفینه که م
له پاییزیکه وه هاتووم
گویی له موسیقای دلت
بگرم

باوانه که م!

یه ک کاتژمیر به بی تۆ
بووم،
خه زان شه ق شه قی کرد
ماچه کانم،
با عه باکه ی سه رشانی
هه لگرتم،
باران ته ر ته ر کردم
له خویدا
له دواجار پیلاوه کانم
بزر بوون
بۆ گه ران له تۆ
رووت رووت ده بمه وه له ژیر نسیی مانگا،
قه ینا کا نا
تۆ پیاویکی له شه شه ی ئه لماس
به ده م هه نسکی خه مه وه

خه یال پر ده که ی له خه نده
پیربوون دده ی به دهم باوه
وه ره، له سه ر شووشه ی دلی بیگه ردت
بو دواين جار بمنووسه وه
تا ئه م خه ونانه نه يانبر دووم

پاییز
پاییز هاتوو
گه لای عومری عه شقی منیش،
له کو لانی ساردوسری ئه م شاره دا
به دهم کزه ی پاییزه وه
هه لده وه ری،
پاییز هاتوو
با هه لی کرد،
مشتی پر کرد له من و
له سییه ری کالتیرین ئیواره دا
رووتی کردمه وه،
رووت رووت
نه توم له بیرما،
نه خر مه خر می قاچه ماندوو ه کانی عه شق،
نه تاقه تی
بو نکر دنی خونچه یه ک،

پاییز هاتوو

به دهم باوه،

دهفري دهليي خاليي كردم

له ته زووي خه يالي ئه،

دهنگي پايز

زهردى وهران،

به نيو له پي دهسته كانما،

دهريجهي نيگاي

به ته مي هه ناسه ي ونكردم،

پايز هاتوو

به نيو رووباري وشكه لاتووي

عه شقا،

حيكايه تي كو تره بالشكاوه كاني

ئه وينمي له سه ر سينگي بهردا،

دههونده وه

هاتوو له خويدا ته نيا تري كردم

وهري به سه ر نسيي دلما،

پايز هاتوو ئه مجاره يان

خه نده وشك

مانگ پر تاسه،

منيش شهيداي

ترپه ي دلي ئه و هاو رازه،

له كو شي ئه ودا هه لوه رين

بى تو ونم

هيچ ئىوارە يەك

پر ناکەم بەبى تو،

دەچمەوہ ئەودىووی،

دیوارە رووخواوہ کان

گەرچی تاریکیی پر پرە لە رەنگ

بیدەنگیش لە تابلۆیەکی خالی،

دەستەکانم نادۆزمەوہ،

ئەوکات باران شەرمی خەيالی

شکاندم،

لە خەم دۆزینەوہی بەیانیی بووم

تا بەرەو مۆزەخانەي کورسییە

شکاوہ کان راکەم،

دلیام هیچ خەونی

رام ناگریت بى تو

هیچ بایە دەستم ناگرى بو سەما

ئامیزم چۆل چۆلە بى دلی تو

قژى هەتاو شانە ناکەم

بى دەستی تو

چاوەرپیتە ئەمجارەش

سینەي گەرمی پەپوولەي

حەزى غەرییم

بگریته خو

بوت سهوز ده بم هه ميشه

ئه وه منم،

كه هه ميشه په نجه ي باران

له نيو ده ستي شيعره كانما،

گه رمای روهی جیدیلیت،

دل م پر ده بی له فینکی،

تامیزم له خه یالی سپی،

خوناوی ماچ له سه ر لیوم

سهوزی ده چیت،

له ژیر نمه ی ئه م بارانه،

وا خه ریکه

به سه ر یه کدا بشکیینه وه من و خه یال،

سوژی دل م هه ر بو نمه ی با و

ته ری باران چاو ده گیریت،

دهنگی پیکانی وا خه ریکه

به شوین خویدا هه لم ده گری

بونی رهنگی،

له دوا چرکه ی ئیواره دا

مه ست مه ستي کردم،

هه ستي باران گه رمیی دلی،

پر پر کردووم له خه نده ی سپی،

به يانییه کی گریاو

له گهل هه ناسه ی بارانیکی وه ریودا،

ئامیزی خه ومان

لی ون بوو،

بایه کی پی پته

روژی له بی عوزنیدا

ون کردین

من گریانیکی شهر منی ماندوو

توش،

زه رده خه نه یه کی سه رسپی

خه مبار

هه ریه کی بووین

ئاسومان له ئامیز

به یانییه کی گریاو دا،

له به ردهم جوانترین گزنگا،

په نجه ی شاهه تییان بری،

ئیمه

له سه مای دهم ئهم به یانییه

بیزار نه بووین

تا بووینه

ئالۆزترین

هه تاوی به یانیی،

هیچ ئیواره یه ک دهستی به سه ر

دلما جینه هیشت،

هیچ گورانییه نه ی گرتینه

خو

به رده وام تو له دلمای

واته زیووم به چورای باران!

ئیدی،

رۆح، وه بهر خولیاکانم نایه ته وه

شوین په نجه ی تو له سه ره جه سته ی

ناسریتته وه،

گهر خوم بسپیږم به تاریکی،

ئاسه واری له شی له رزوکی تو

خه یالم جی ناهیلی،

گهرمی هه ناسه ت

له له شم ناته کی،

من دلنایام گهر ئهم ترازه نه نه بووایه

ئیسنا،

بیرووم به ماچی به فره وه ده کرد،

گهر خو په رسی تو نه بووایه،

دلی رۆژم

له نیو شه ویکی مه ستا ده هوند وه،

ئه وسا!

به سه ره ته له کانی دلمه وه

دهسته تر ساوه کانت

په نجه وشکه لاتوو ده کانت

جی نه ده هیشت،

له بالای شیعرم ریز نه ده بووم

توو ره یم بو تو له نیو دلم ده چورانه وه،

به سه ره خه یاله کانتا

خوم ون ده کرد،

گهرمی خوشه وستی خوم

ده به خشی پیت،

گهر خو په رستی تو لیگه ری،

پر به دلم حه زم لیته،

له جوو تبوون کو تره کان،

خوم و توم ده دوزیه وه،

وه لی به وه موو خو ویستییه ت،

من به رده وام خوشم ده ویی،

به سهر به ژنی پینج وه نه وشه ی نیشتماندا

چ بیده نگه کازیوهی شار،
په تی قه ناره به ریوه،
بو وه رینی بونی هه ناسه ی کو تره کان،
چه ند په شیوه،
له ره ی مهرگ له ولاتی سیداره دا،
به سهر ته مه نی به هاردا
شور بو ته وه،
به سهر به ژنی پینج وه نه وشه ی نیشتماندا،
هه تاو وه رین له گزنگی
چاوه کاندا که وتو ته وه،

په نجه ی مهرگ
رؤحی سپی ئه و پینج کو تره ی،
به سهر په تی قه ناره دا،
لار کرده وه،

له دواين رۆژی هه فته دا
هه ر پینج یانی کال کرده وه،
ئه وان نامرن، هه ناسه یان
له گه ل هه نسکی نیشتمان،
له به رده م تیشکی ئاسودا
تیکه ل ده بی،

به یانی زوو،
له دواين رۆژی هه فته دا
میلی کاتژمیریکی تاساو
خوی پر ده کا!
ئیستا خه می ئه و کو ترانه
له ئاسمانی پر له تاسه ی،
نیشتماندا وه ک ئه ستیره
گزنگ ده دا،

من نازانم

زامی وهرینی ئیوه،

بیده‌نگیی نیگای نیشتمان

له گهل تاسهی ئەم به‌یانییه،

چۆن؟

له بالای شیعری‌کمدا بهۆنمه‌وه،

وشه له ئاست گه‌وره‌ییتان

نادۆزمه‌وه،

ئیوه نامرن

له ولاتی بی‌خۆره‌تاو

له ولاتی (ئیرانی سیداره‌ی ئیسلامیی)

ده‌نگی فه‌رزاد،

بۆنی شیرن،

هیزی عه‌لی،

رۆحی فه‌ره‌اد،

بالای میهدی،

له‌ژیر په‌تی سیداره‌دا

ترس هه‌رگیز نایانناسی

رۆله‌ی کوردبوون! سیداره‌ش لییان ده‌ترسا،

ئه‌وان دایان له شه‌قه‌ی بال

چراخانیان بۆ نیشتییمان داگیرساند،

گه‌وره‌ییتان له دلماندا

ناتویته‌وه،

ئیوه نامرن،

هه‌ست و تاسهی ئازادیتان

ناسرپته‌وه،

ئىۋارە يەك بۇ تەنباي شىعرم

تو ھەمىشە
تەنبايى من پر پر دەكەي
لە چرپەي پى و
دەرژىي بەسەر خەيالمدە،
خەمى شىعرم دەۋەرئىنى،
لە ئىۋاران
بۇ تەنبايى شىعرەكانم
دەببە داستان،

تو ھەمىشە
ئاۋىزانى ۋەرزەكانمى
لە ئاۋىنەي مالى رۇخدا،
دەتدۆزمەۋە،
نىگاي نەرمەت
بۇ ھەمىشە دەستم دەگرى

تک تک دەنگى
خەيالى دووريت دەشكىنى،
تو ھەمىشە
دەرگا بە رووى غەرىبىمدا
دەكەيتەۋە،
لەۋديووى پەنجەرەي روانين
بە زمانى رۇخ،
دەچرىپىنى بە گويچكەمدا،
من لە دووريت
خالىي خالىم
لە بارانى باخى عشق،
لە خوناۋى كازيوەي سال،
لە گەراندەم
تا بۇ دواجار نەينىي ئەم
ژن بوۋنەي خۇم بدۆزمەۋە،
بەلنىم دا
لە دەلاقەي روانيندا

بە نىڭاي ژن بۆت بگەرپم،
من لە دوورى ئامىزى تۆ
لە سىبەرى قەسىدەى ژن
يىبەش كرام،
تۆ دەزانى
لەدوا بۆنى ھەناسەتم
من ھەمىشە،
تەنيايى خۆم پەر پەر دەكەم
لە قاقاي تۆ
بۆ ھەمىشە،
من ھەست دەكەم
لەدوا باران ئامىزى تۆ
پەر پەر دەبى لە بۆنى گل،
ئىوارەى شىعرم ھەلدەگرى،
من ھەمىشە

چاوەروانم ھەتاوى رۆحت
بەرژىنى،
بەسەر سەماى باخچەى چۆلما
تا لە دواجار
پاک بىمەوہ لە
چلکى نسيى ئەم وەررە

ئەو چىركانە لە بىر ناكەم

ئەو چىركانە لە بىر ناكەم
كە تۆ لەنيو درزى دەرگاكانى خەيالدا،
نسيى مانگيت دۆراند،
منيش خۆم
لەسەر بەرگى درەختىكى
عەيار دهنووسىيەو،
ئەو ئىوارە جىم ناھىلى
كە،
بە كۆلانە ترساوہ كاندا رەت بووين و
بە دزىيەوہ خۆمان
لەژىر باخەلى يەكدا
دەچۆراندەوہ
لە بىر ناكەم
تۆ بەسەر گزنگى ھەتاويكى
سەرما بر دوودا،

ھەموو بەيانىيەك رەت دەبوويت و
چاوت دەخستە سەر ھەورەكانى دلم،
پەنجەى وشكە لاتووم بو سەوز بوونەوہ،
لەنيو دەستە بى مروەتەكانتا،
ھەناسەى دەرني،
من بىر لەو مەلە دەكەمەوہ،
كە پيى فرىم،
لە خەيالى عەشقا ماندووى كردووم
لە ژووانى باراندا خستىميە كانىيەكى،
پىرەوہ،
لە بۆنى ئەو،
بە دەم تەنيايى خۆم و خوداوہ،
ماندوویتی دەمبا،
بەسەر درەختى رۆحمەوہ
چاوەرپى ماچىكم كە لىو بنىتە سەر،
تەمەنى نىگەرانىم،

زیزم له و پیاوړی نیکای پرې بوو

له هه وهس و

دلېشی خالی له میهره بانیه...

من تهوم له شهوېکی مه ستا

دوړاند،

په نجه کانم له نیو دهسته ته زیووه کانی ونبوون،

ده تو بلی ته وچرکانه چوون له بیر که م،

زور تهسته مه

زور تهسته مه

له باوهشی که لاکانی ته مه نتا،

خوناوی هه زیکم جییلم

گلینه م بسپیږم به نیگات،

سه خته

جیم بیتته وه ته مجاره

له مالی ته وکو تره دلره قه دا،

من

به خووم و باوهشی ماچ و

جانتایه ک له زه تی عه شقه وه،

له کو لانه چوله که ی مالتان

خوم بیر چوو!

که چی تو نامدو زیتته وه،

من ئیستا

پرېم له عه شقی تو

خالییم له خه زانی پاییزیکی توره،

تو هاتی

به سیله ی چاوت

دهر گای دلمت قفلر یژ کرد،

تا به په یژ هی ته مه نتا سه رکه ووم

من خوُم و

عه شقیکی گه نمره نگ

به به ژنی شیعیکی شهر من دا،

له ژیر نمه بارانی چاوت

په نجه کانمان پاککردنه وه،

شه وانه له گه ل عه شقا

به یادی تو

دینه ناو تاو،

له سه ر روچی روو بار

یه کتر تیر ده که ین، پر ده بین له یه ک،

باخه لمان تیر ده که ین له بوئی هه ناسه ی دووریت

له م ئیواره هه ناریه دا

هاتووم

پر به گه رووی ولاتیکی

دل بریندار،

هاوار بکه م و پیت بلیم

چه پکی تریفه م

له نیو کازیوه ی خه ونیکدا،

له گه ل ماچیکی گه رم دا

بو بنیره،

تا بوئی ئه م چراخانه

له م غه ریبیه دا بچینم

يار

ليړه وه با ر هت بين
ته ی یار،
رېځگان هر هه موویان
به ره و سر کانی ده چنه وه،
کاتر میړ چ خیرا لیده دا،
زده من خوی کرده،
به بوو کی یه ک شه وه،
چر که کانی پیکه وه بوونمان
له ت ده کات،
ته ستیره کانمان ده کوژیت
گولبارانی سالمان ده کا،
ته ی یار
تیره ته م شوینه یه
که نیمه

تییدا له دایک بووین،
تاشنا بووین ته ی یار،
لیړه په نجه م له سر ژیی دلت،
جیهیشت
فیړی ژه نینی پیانو بووم،
باران بوو به هاوسیم،
تو ده زانی ته ی یار!
هیشووی ماچ
به م دار میوه وه
که یی،
ده ستت یینه
با له ژیر چه تره که مدا
بتشارمه وه،
تا نسیی که لاکان
نه تناسنه وه،

ئەي يار

دلداره عەيارەكەي من

من و تۆ ليرەو هاتين

هەر ليرەووش رەت دەبیت،

بەرەو مەنفا

رۆحم کال دەبیتەو

دلم بەسەر پشتی وەرزیکی تەرەو،

بۆ سەوز بوونەو،

گەرەکییە

دەستی پر سۆزی ئیوارەیه ک پر کات،

من له باوهدشی رووباردا هەر دی و وشک دەبمەو،

دلم بۆ خەندەیه ک لەژیر باراندا،

بە پی پەتی

عەیارانە خوێ رووت دەکاتەو،

کال کال دەبمەو!

له ئاویڤه‌ی ته‌م لی نیشته‌ووی ته‌مه‌ندا،

ده‌گه‌ریم!

فینکایی ماچیکی با،

لیوه‌کانم راموسی،

گه‌رمیی دلۆ په‌کانی باران،

به‌سته‌له‌کی دلم بتوینیتەو،

له مالى ساردوسرڤدا،

ته نيایى ده مېا و ياده گهرمه کاني ئه و!

به سهرمدا ده توينه وه.

ئىستا چر که يه کم ده ویت،

تو بگره خو،

تا وه ک يیگهردى په پووله بيارم به سهرتا،

رؤحم کال بیتته وه

وشکبوونه وه

رؤحم له سهر،

دره ختی پاییزیکی په نجه نه رم،

بو خونایى دواين ماچ ده گهریت،

سیبه رى شه و جیديلم،

تا بگه مه تاله سارده کاني رۆژ،

خوم به سهر پشتی هه وریکی ته ره وه،

شور ده که مه وه

گفه گفی بایه کی ماندوو،

ههرچی له زه تی ناو رۆژه

دهی وه رینی به سهر سه حهریکی!

خه والوودا،

من خالیى ده بمه وه،

له بزه نه رمه کاني رۆژ

له خه ونه ئه رخه وانیه کاني سپیده،

خالی کو تایی

لیره لهم مه زرای خه یاله دا
رۆحم به سهر هه ناسه ی با دا
ههر هه موو په رده کان لا ده دا،
دهستی سه مایه کی نارنجیی
به دهم هه لکردنی چرایه کی کزه وه
له ژیر سیبه ری مانگدا،
بیده نگیم ده شکینی،
له ژیر په رچه می دره ختیکی نه زو کدا
با،
خوی پر ده کات له من و
یاده گهرمه کانی تو،
بالی نیگه رانیم شور ده بیته وه...
من

لهم سه ره وه!
سه هر به کراسیکی سه وزه وه ده بینیم،
خوی به سهر دهسته
نهرمه کانی رۆژدا پر ده کا له فینکی،
من ترسی ون بوون بوو له شه ودا
وهلی،
له ژیر رووناکیی رۆژدا
به دهم سه هر ره وه،
وشک وشک کرامه وه،
له سیبه ری رۆژ

ناگه ریم بو عه شقی هیچ پیاویک!
 تیشکی هه وریکی مه خروورم لی نیشتوو،
 لی ناگه ری بالی نیگا کان بشکینم.
 خوم له سه ر دهسته کانی،
 خالیبوونه وه رابخه م
 له سه ر بالی په پووله ی خه یالی ئه و،
 بشکینم ئاوینه ی له زه ته کانم،
 من
 بو خالی کو تایی
 خه ریکه زریان خوازینی بکه م
 تا رووتم کاته وه،
 له سیبه ر ئه و له زه تانه ی
 به سه ر گه رمیی ئامیزما
 بو هه میشه جیت هیشتن

هه ر توم خوشدهوی و به س
 دلم خالییه له مه سستی،
 که چی!
 با له ژیر سیبه ریا هه لم ده گری،
 باران تا دی گه رمتر،
 مشتی به سه رما پر ده کات،
 له فینکی،
 خه لوه تی لیم نیشتوو هه تاو بالی حه سه رتم
 جیدیلیت،
 من به شوین په نجه ی ئیواره دا ده گه ریم،
 دهستی تاریکی له ده لاقه ی روژدا
 ده شکینم،
 من
 سیبه ر هیچ دره ختیکی دیکه نا نیشیته سه رم،
 ده گه ریم بو گه لاکانی به خت ئه و،

تا دووباره خۆمیان له سه‌ر بنووسمه‌وه،

لێده‌گه‌ریم له زه‌تی ماچه‌کانی ئه‌و

وه‌ک ئاو بچۆرین به سه‌رما،

لێده‌گه‌ریم لی،

هه‌ر تۆم خۆشبووی و به‌س

نامۆبوون

له‌م هه‌ریمه

جگه له سرپینه‌وه‌ی،

نیگا پر شه‌رمه‌کانی ژریان

ره‌نگی نییه به لامدا تیپه‌ری،

به په‌یژه‌ی ته‌مه‌نما سه‌رکه‌وی و

تال تال قژه‌کانم کۆکاته‌وه،

هه‌رچی هه‌یه شه‌لالی نامۆبوونه،

من

له‌نیو گیرانه‌وه‌ی چیرۆکه‌کانی ته‌نیاپی

بۆ ته‌نیاپی بوون ده‌مرم!

وه‌خته سویم بیته‌وه

بۆ ده‌ستیکی پر له هه‌لمی هه‌تاو،

ده‌گه‌ریم

خامه‌یه‌ک بمنووسیتته‌وه

ده گه ریم
 بو دلو په نهرمه کانی باران،
 له نیو ئیوار هیه کی مات و پیردا،
 ده گه ریم
 خوّم به هه ناسه ی
 ته و فینک ده که وه مه
 کچینی به یان
 به قه ده ریک ده سپیرم له و قه ده رانه ی،
 منیان له غه رییدا ونکرد،
 دلمیان
 به نیگای خه یالّه کانه وه سرکرد،
 لیږه له هه ریمی نامو بوون
 من خوّم نیم،
 پیاسه یه کی مه ستانه ی
 ژنبوون نه بی،
 نه سروه دلم ده لاوینی

نه له ره ی بایه کی نهرم
 لیمان ده نیشی،
 له و دیوو په نجه ره کانه وه
 ده سته کام ده گوشه ی نامویی
 چ گونا هین ئیمه
 له نامو بووندا

من

من

له روو تبوونه وەم له بەر باران

ترسم نیه،

له بهخشینی ملوانکەى ماچ لاریم نیه،

بۆ تۆ!

ئەى کورە رەشتالە کە،

بۆ کردنەوێ پەنجەرەى ژيان له چاوانیت،

گوناح ناکەم،

کە دلم بسپیرم بە

دواين هەناسەى تۆ،

ترسم نیه

گەر له مالى عەشقتا مەمکە کانم له بیر کەم،

گەر با!

عەیارانە خوێ نەکا بە باخچەدا،

من زوو دەرگاكان قفلرێژ دەکەم،

تا تۆ نەدۆرینم،

ئەوسا لەوسەرى ژيانەو

له کووتایی ئیوارەیه کی تەر تەردا

لەنیو توێکلی تاریکییدا،

بۆ هەمیشە دەتگرمە خو،

له بالای بەرزترین شیعرا دەتنووسمەو،

بەرەو قیبلەى مالی دلت

بەر مالی نوێژی رادەخەم،

له پەنجەرەى مالی خواو

بۆت دەگەریم،

من

گەر بەتال بم له خەمزەى چاوەکانى ئەو

نە دەچمە نیو رووحى بەهار و

نە دلی هیچ گەلایە ک دەملاوینى،

ترسم نییه

گهر سه را پام بسپیږم به تهو

له نیو ته ودا رووت بېمه وه،

باکم نییه تهو هی منه و منیش هی تهو

ماچیک بو ته مشه و

دهر گاگان بخه سهر پشت،

تا بونی سیوه کانی عه شق

رهت بی،

په رده کان لاده

دهمه وی،

له په نجره ی غه ریبتیرین ئیواره وه

بدویم،

ماچیک بیه خشم!

به گه وره بیت

ئامیزی به پاکیزه بیت،

دهمه وی

بوم بیت به هه موو شتیک،

شهرمی کچینیم بشکینیت

ترسی ته نیایم هه لگريت،
ماچیک بو ئه مشه و
تهرم کا له گورانییدا
له خندهی با،
ماچی
بالی تارمایی شهوم بهری
پریم کا له تابلوی
رهش و سپی
بالی ئالتیرین کازیوهم
بگری،

لهم رووه من
لهم رووه من،
سیبه ری نه رمیی نیگات
دهمباته وه،
حه ریری سپی دهسته کانت،
ئه م مه لوولیه م ده شواته وه
ئیتیر من،
نه له ته نهایی تو و
نه له تاریکیی جاده،
ترسم ده بی،
من له ژیر تیشکی لاله ی دلت
ئال بووم ده مگری،
نیگای نه رمی روئیا کانت،
مشتی خنده ی روچی گهرمت،
دهستی ته نه ایم زیز ده که ن
بالی ماندوو یتیم ده شکینین،

له کریسمسدا چاوه روانتم

زستانی من سهرما بردهی

دهووری تویه،

له بهردهم هه تاوی بالاتا

خوم به وشکبوونه وه

دهسپیرم،

من له دووریت جگه له غوربهت

چیترم لی ناتکی،

ئهم کریسمسه

دوو دهستی غه ریب

له ژیر بالی گوناح دا

چروکانی مالی عه شقم

دهوه رینن،

له زستانی سپی رهنگدا

پر به دل چاوه ریتم

له م رووه من،
هه رچی ورده پشووی خه مه

دهیده م به ده م

نسیی باوه،

له روحم دا ته نیا هه ر تو

له ئاوینه ی دلشمددا

مشتی حه سره تی چاوانی

ئهم دل به ره وشک وشکم

ده کاته وه

له بهردهم په نجره ی فیرا قدا،

خوم سپی سپی ده چم

روانینم مات،

رهنگم تار

به پی په تی

به شوینی بیده نگبوونی

دهنگتا دیم!

له کولانه رووخواوه کاند

خوم ون ده کهم

دهرگا به رووی ئه رخواهی ئیواره دا،

ده کریتته وه

زهنگی لی دا

رهنگی سوور و مور و کهسک و خوله میشی

له په نجره ی خه یالما

چاوه روانیان گه رانمه وه،

ئه مجاره

له ئیواره یه کی کریسمسدا

هر هه موومان چاوه ریتین

له ژیر تریفه ی گوناتا

دواين چرکه ی ئه م سه ری ساله

له گهل تودا بدوینین،

وه لی حه یف

ئه م کریسمسه

خالیه له بونی تو و عه تر و، سیو و باروت

مالمان وهک دارستانی وشک

دلمان له نهرمه ی قاقای پر سوزت

زیز

تو خه مبار له و دیوو

ره هابوون دهستی گرتووی،

به ده م روانینه وه

ده لی

حه یف ئەم کریسمسه

چاوه‌روانیی له بیر که نه‌ده‌توانم

ماچتان بکه‌م

نه دیارییه‌ک بو‌تان بینم

من داخه‌که‌م

نه ده‌مبینن

نه سو‌ما ده‌نگی پیم ده‌گا

له‌گه‌لتا راهاتووم

هه‌موو شه‌وی

ژوو‌ره‌که‌م

پر ده‌که‌م له‌تو و

به دیار په‌نجه‌ره‌ی ته‌مه‌نته‌وه

چاوه‌کانم له‌ژیر سیبه‌ری خه‌ودا

جیدیلم،

من به‌و دل ره‌قییه‌ت راهاتوم،

گول بده‌م له‌باخی

به‌هاری ته‌مه‌نت،

ماچی ببه‌خشم

به شه‌وه‌کانی مه‌ستیت،

له چى دهچیت

له چى دهچیت
له درهختى چوار فەسلې سال،
خەونى سەوز ماچە کانت
دەبا بو خۆى،
بەسەر بالای بى گوناھتا
مشتى خەيال
له ئاوينەى ووزنى خۆى دا
ئەودىووى سنوورت
دەشکینیت،

من

خۆم له ئاوينەى دلى تودا
دەبینم،
له مالى دلّتا رۆحم شکوفە دەکا،
ئاویزانی بەهار دەبم
له گەلتا راھاتووم
شیتانە خوشم بوییت
تو ئەى عەیارترین
دلدارىی من

له چى دهچيت
له گهرووى شهرمترين گورانيي
له م بهاره
هميشه چروى له ژوانه
تو له پيرى ناترسى نا،
شكوفه به چاوى تهرهوه
ليت دهروانن،

له چى دهچيت
كى به قهت تو له م هريمه
ناسورى خه مى بينوه،
له چى دهچيت
له پاكيزه ترين ئيواره
له جوانترين سوز دهچيت،
ئهى شاكولى شاي جوانانى

كوشكى ژيان،
له م به يانييه چاو گرياوه
هميشه هه تاو دهچينيت
بوم زه مينه
ساردوسر و
به سته له كه
تاميزى چهنده دههينيت
كامه رانيي

گوی بگره لیم

رُوحی من و
بیده‌نگیی شه و چەند لیک نزیکن،
گریانی من و،
هەنسکی ما نگه‌شه‌وی نیشتیمان
چەند تەنیان،
من
له ئاوینه‌ی دلی په‌پووله‌یه‌کی عاشقدا
هه‌ست به‌توانه‌وه‌ ده‌که‌م،
هه‌ست به‌وینوونی دوواین،
ماچ
له‌سه‌ر لیوی وشکترین
نمه‌ی باران،
من

سۆزیکیی نامۆم
بو‌خوناوی سه‌ر په‌ره‌ی له‌زه‌ت
هیچ رووناکییه‌ک نامگریته‌وه
له‌دووری تو

ته‌زووی ناو تو‌ره‌ی با
هه‌موو ئیواره‌یه‌ک،
به‌نیو مندا گوزه‌ر ده‌که‌ن،
تا ب‌منووسنه‌وه،
له‌سه‌ر به‌رگی دره‌ختی
گه‌نجیتی یان
من
حه‌ز به‌دووباره‌بوونه‌وه‌ی خۆم ده‌که‌م
له‌نیو ده‌فته‌ری یاده‌کانی تۆدا،

تۆ که منت خسته ناو
بیده نگی، جوانیت شکاندم
رۆحی منت وهرانده
تۆ له جنسی بایت،
منیش له توخمی
هه تاو
به سهر تۆدا رهت ده بزم
تۆش نامیبینی نا
گوی بگره لیم

گهر من تۆ بام
گهر من تۆ بام هه موو شه وی
ئاسمانی شیعرم پر ده کردی
له تریفه و
دهستی گهرمی وشه کانم،
توند ده گوشتیت
مانگم ده کرده میوانت،
ژووانم له نیو بارانیکی
نهرم نه رما ساز ده کرد بوّت،

گهر من تۆ بام
ماله که تم
ده کرده یه که م خانه قا،
یه که م کهس بووم ده مپهرستی،
سیبه ری تۆم به ده وری تاوا
هه لده گرت،

گهر من تو بام

به یانیان زوو

خوناوی سهر گه لای حه زتم

تیر بون ده کرد،

له سهر لیوت

ماچیکی گهر می دلداریم!

جیده هیشت

بوت

کاتژمیر نو

کاتژمیر نو

کاتی فرینم درهنگ بوو،

شپرزه بی بالی شیعری

هه لوه راندم

بی مروه تی

تک تک رژا به سهر،

شنه بای په نجه کانما

من ئیتیر

له ژووره که مدا خوم نیم

رؤحی پر غرووری عیشقی تویه

رووتم ده کاته وه

هه موو ئیواره یه ک بونی

هه ناسه ی ئه و پیاوه

مه ستم ده کا

به شوین ههستی پیکانیا دهروم،
 چاو خالی ده کهم له گهل
 کوره عه یاره کانی گهره ک
 له نیویاندا به تهنه
 تو راده موسم
 من ئیتر
 بونی رو حی تو هه لده مژم
 تو که شیتت کردم
 به دیار باله کانی هه تاوه وه،
 خوم شه لال ده کهم
 له نهرمی په نجه کانت
 بونی خوشه ویستیت
 ده چینم به سهر
 کیلگهی دلما
 کاتر میر نو
 چاوه ریم به

سهمای باران

که تو هاتی
 به تهنیایی دلما روچووم
 به بی شهرمی
 تیشکی هه تاوی ئەم حه زهت،
 هه لوه راندم،
 کزه ی بای زهردی پاییز
 گو ی مه مکی لاپه ره کانی خه یالی
 له ئامیزی ماچیکی سپیدا،
 به چلکی دهسته کانی
 شه مزاندم
 من ئیتر، کورپه ی دلم
 له دوا ژووانی باراندا،
 به دل نهرمی به رد و ساردیی ئاگر،
 تینویتی ده شکینی

سه‌مای باران ده‌ست به‌سەر

سنگمه‌وه جیدیلی

من

نیگام هه‌رگیز ماندوو نابی

له‌ره‌نگی سیبه‌ری بالای،

چون به‌قه‌ت گه‌رمیی باران

هینده‌ی ده‌سته ونبووه‌کانی مانگ

خۆشم ده‌وییت...

چروکی خه‌ونه‌کانی من دوا‌ی فرینی تو!

دلنیا به‌دل‌م نایه‌دل‌ خالی که‌م له‌هه‌نسکی

وه‌رزه‌کانت

ره‌تبوون به‌نیو وه‌رزیکدا

به‌به‌هاریکدا ره‌ت بووم،

پر بوو له‌په‌نجه‌ی وه‌ریووی

نیرگز

زه‌نگی ته‌مه‌ن لی‌ی دا،

هه‌رچی بالنده‌بوو

فری،

که‌چی من مژم له‌ته‌نیا

پیکیک نه‌دا،

فریای ئه‌و شه‌وانه‌نه‌که‌وتم

مشتیان پر بوو له‌شه‌هوه‌تی

ماچ،

به‌ره‌و ریگه‌یه‌کی لیژ

له‌هه‌ریمیکی ترساودا

ترساو له‌گۆرانیی

له گهل هه موو گریانیک
راها تووم،
به یانیم خوناوی خه میک سنگی
ئاورشینی کرد،
ئیوام
گه لیک جار له ئۆخریدا
ونی کرد،
له نیو دهسته چلکنه کانی ئه هریمه ندا،
چاوه ریم وهرزیک
بۆنی خهنده یه کم پی بدات،
بارانیک بۆنی تو
وهلی هه رچی بیرهدا،
رهت بوو
به تال به تال بوو
له تو،

دیدار

هه‌ریمی باران جیدیلین،
تا له‌گه‌ل
سی پرته‌قال
له‌باخچه
خوله‌میشیه‌کاندا
په‌نچه‌کان بدوزینه‌وه،
توورهی هه‌ور جیدیلین،
بو‌گۆرینه‌وه‌ی ماچ،
له‌گه‌ل ئامیزی
چه‌ند سال دووریتان
نه‌یه‌ک نه‌دووان نه‌سیانین!
چاومان پرّه‌له‌حه‌سره‌ت
لیومان له‌ماچ

دل‌مان له‌گه‌رمبوونه‌وه،
بو‌دیداری
سی پرته‌قال
بو‌بونی ئیوه
ملیونی چرکه‌ده‌فرۆشین

دلم بۆ ئەو دەگەرې

دلم بۆ پەنجەى گەرمىى با و
هەناسەى فېنكىى باران و
بزهى نەرمى هەتاو دەگەرې،
جەستەم!
بۆ ئامىزى گەرمى بەفر و
سەماى
پايىزىكى ئەويندەر
سويى بۆتەو،
رۆحم بۆ تۆ پرە لە لەزەت
تارىكىى رۆژ لىم ئالاو
بەختى سپى مانگ
نادۆزمەو،
دەگەرېم بۆ گزنگى چاوى
ئەو

بۆ ماچى خنكىندراوى

دار سيويكى
بۆ ترپەى پىكانى تاريكىى
لەدواى خۆم،
سەرگەردان
دلم بۆ تۆ دەگەرې
بۆ شىنى ئاو، بۆ بىدەنگىى
گۆرانييهكى تاساو
من خەرىكە
رۆحم لە جەستەم بىتەو
دلم بۆ ئەو دەگەرې

دواين تاسه

وه خته
بو کورپه دلرپه قه که ی
ولاتی به فر،
رؤحم له گهرمبوونه وهدا
بپشکوئ
عه شقم رهنگی گهنم بگری و
سیبه ری ههنگاوه کانم
توخ توخ،
بچنه وه بهردهم
ئه وه هیلانه رووخواوه ی
په یژه ی ته مه نم
تیا هه لنا
کورپه گهنم رهنگه که ی
شاری ههنگ،

به دزییه وه،
هه موو شهوی له خه وم دیی و
لیوه کانم راده موسی
ماچه کانم ده ته زینی،
په نجه کانی به سه ر سنگمه وه
جیدیلی
وه خته
بو گوینگرتن له ترپه ی دلی،
بشکینم په نجه ره ی نیگایی
ههر مه موو گهرپه که کانی شار،
تا
عه شقی گهنم رهنگ
له ئامیزی
ئه م کورپه دلرپه قه دا
بچینم،
تا رازی نه درکاوی دهسته کانم
له دلی ئه ودا بدوینم

دوای روشتنت

له هیچ مالیک
له ژیر ریژنه ی هیچ خه یالی،
بو چرکه یه ک
ناکه ومه نیو ئیواره یه ک
که پر پر بیت له دهنگی تو،
که تو روشتی
له دوای ته رزه ی مه رگیکی سپی،
پیلاوه کانت جیهیشتن
ملوانکه یه ک که پر پر بوو
له پیکه نینی ته مه نت
کر ته ملم
تائیوارانی بی تویم
نه مسوتینی
له گهل یاده کانتا

به رووی خه یال، پیکه وه بوونمان
په رده ی ژووری غه رییم لاده م،
من چاوه ریم
به چرپه هه موو روژی، ماچه کانت
دلّم له ئامیزی گه رمتا
بلاوینین،
که تو روشتی
په نجه رده ی روانینت شکاندم،
بی ئومیدی گه رانه وه ت
بالی خه یالم، وه راندی
تو ده زانی
بو ئه م دوورییه ت پیناسه یه ک به دی ناکه م
نازانم نیوی بنیم چی،

تۆ دەزانی

لەو رۆژەوێ کە تۆ رۆشتووی

هەتاو نایە، بێ بەسەر

وەرزى ژینما

ئەوێ هەیه تەنیا خەمە

کە دەمگوشی لەنیو ساردیی

دەستەکانیا

دەموست ئەو بێ

دەموست لە بەیانیکى

نەرم و تەردا،

بیمە ئاوونگی سەر سنگت

خۆم بڕژینمە

خەونیکی ئالى رۆحى تۆ،

تا

ئەرخەوانترین ئیوارە،

بدۆزمەوێ

بە نیو کۆلانی سپییەکانى خۆشەویستى دا،

هەلم گریت

نەرمە بایەك،

ئەوسا لە چاوەکانى گەورەبووندا،

رەنگى ئەو ژنە بـمـگـریـت

ئەو ژنەى

ماله که ی پره له نهینی،
 خوشه ویستی،
 لیوه کانی به گهردنی
 شیعریکه وه جیهیشتوو،
 سیبه ری
 ئه و په له هه ورانه،
 گومانیک جیده هیلن
 به رووی په نجره کانی
 عیشق
 پیش وهرزی بیده نگی،
 روو تبوونه وه به ره و
 پاکبوونه وه
 له ژیر بارانیکی بیگه رد دا،
 ده یشواته وه،
 ده مویست ئه و بم

یاد

چاوه پروانی گه رانه وه ی
 گه لا کانی به خته وه ری،
 ته مه نی تو
 به دهم رهنگی پاییزه وه
 وشکی کردووم،
 دابرا لیت
 هه لمی گه رمیی په نجره کانتی
 لی ون کردووم،
 قه ده ریکه
 بو نی مردن نووری له زه تی،
 هه لگر تووم،
 چاوه پروانتم، چاوه پروانتم
 وه کو جاران
 ده نگت به سه ر مالی دلما

بچورینی،
 ئاورشیننی هه ناسه م که ی
 ئامیزم پر که ی له سۆز و
 ته نیایشم
 له بارانی پر له بۆنی
 یاده کانت،
 وه ره بم به یادی پار،
 له ژیر تیشکی هه ناسه تا،
 په نجه کانم بلاوینه،
 به نمهی ماچه کانت
 فینک فینکم که ره وه،
 سۆزت له نیو دهسته کانما،
 بوهرینه
 وه ره بم به شا پهریه که م
 بی توئی،
 بابە!

بی ترپهی دلی گهرمت
 شه لالی کردووم غوربهت
 دابران له تو له نیگای مانگ
 چهند لیک دهچی
 بیریت ده که م، کز کز ده بم
 له ژیر تیشکی یاده وه ریت،
 پیشکه ش به جوانترین باوک

خەيالى عەشق

خەيالى ئەو
لەنيو دەستە ساردەكانى،
رۆژدا
وا خەرىكە دەمسوتىنى،
دەنگى پىكانى بە ئەسپايى
بەسەر دىوارى دلما گوزەر دەكا،
من بۇ دۆزىنەو يەك قەترە،
لە بەژنى خەيالى،
هەرچىم هەيە دەيەخشم
بۇ گەرانهوئى سىبەرى ئەو
بەسەر درەختى چاوەروانىمدا،
رووناكىي مانگ دەگرم،
بۇ گەرماي جەستەي بۇ نيو دلى خوم
چەپكى تريفە دەوهرينم،

تو دەزانی!
تەنيا شتى ئىشى جەستەم سارپىژ دەكا،
خەيالى عەشقى تويە،
بوی دەگەریم،
هەناسەم بەسەر گە لاكانى تەمەنتا دەچينم،
لەنيو هەتاودا بزەي گەرمت بون دەكەم،
لە سىبەرى ئىوارەدا،
پەنجەكانم لەنيو دەستە ئاورىشمىيەكانيا،
جيديلم،
تو دەزانی!
لەزەتى دواين ماچت بوو،
ماچ
کردمىە عاشقترین ژن،
من
هەموو بەيانىيەك

خونچه له نیو دهسته تهره کانی خه لوه تیدا

دهر ده کهم،

تو

پیاوه گه نمره نگه که ی من...

من به رده وام بیرت ده کهم

تو خه یالی عه شقی منی

حه ز ناکه م

هه موو به یانییه ک

له هه ریمی باراندا

شیتی جه ستم ده با،

له و دیوو په نجه ره به ستر او ه کانه وه

سار دیی ئاوری ده چنی به

غه رییمدا،

بیده نگیی

به سه ر دره ختی ته نیایمدا

شور ده بیته وه،

چل به چلی ئه م سه وزاییه م

داگیر ده کات،

وشک ده بمه وه له باران

نه توانای تیکه لبوونم له گه ل خه یال،

نازی ژنیتیم ده‌با
نه هه‌تاوی دلم به ئاسمانه‌وه
ماچ ده‌گری،
تیرامان نادۆز مه‌وه
له‌م هه‌ریمه
مالی دلم
هیلانه‌یه‌کی خووساوه
به ئاره‌قه‌ی درۆکانی ئه‌و،
حه‌ز ناکه‌م نا
بیمه‌ له‌ره‌ی هیچ ئاوازی‌ک،
گه‌ لای شه‌رمی پاییز
کو‌مکاته‌وه

چه‌ند پارچه‌ شیعری‌ک

که‌ سیله‌ی چاوم جیدیللم
له‌سه‌ر گو‌نای،
ئێواره‌یه‌کی نارنجی
شه‌و پی‌م نالی،
ماچه‌کانت نه‌دۆرینی،
که‌ په‌نجه‌م به‌ ده‌ستی باوه
عاشق ده‌بی‌ت،
سروه‌ ده‌لی
چه‌ند گو‌ناهه
کچی به‌فر مانگی
زیز کرد،

لهسه ر کونای داره نار دا،
نه که ی زیز بی باوانه که م
له به ر دلی باران،
و و تم
یار و هره ئه م لاوه
با چپه ی با!
تیر بی له ماچکردنی گونای گول^۶

گه ره که م
بچمه دیداری
مانگه شه و،
که هاتمه وه
به تریفه ی مانگی عشق
ده تشومه وه،
له گونا هی ئه م
ماچانه ی به دزییه وه
لیت و ه ر گرت م،

کازیوه هات
هه تاو تورا،
له چاوانی
ورده شووشه
گزنگم دی پیده که نی،

چرکه کانی ئاوابوون

ئەم ئیوارە یە

چاوەروانی دەی لەراندهوه

دواين چرکه م له گه‌لتا گۆرییهوه

که هاتم زستان بوو به‌فر له‌به‌ر هه‌تاوا

خۆی خستبوو

که‌چی تو پاییزت میوان بوو

پاییز

له یادمه

به ئارامیی ئیواره‌باشمان کرد

تۆقه‌یه‌کی گه‌رمم له‌گه‌لتا

گۆرییهوه دووباره

پاک بوومهوه له‌گوناح،

وتت باشم بابه

دل‌م ته‌زی!

چاوه‌کانت پیاو و تم

سه‌فه‌ر له‌ ده‌ری چاوه‌ریته

به‌ره‌و فرین

ئه‌مجاره‌یان نه‌ ماچی کویستان

وه‌رده‌گری نه‌ بابه‌ گیانی نیشتمان،

تیرامانت ره‌نگی غه‌ریبی پیوه‌بوو

پیکه‌نین لیوه‌کانی نه‌ده‌دوو‌واندی،

چرکه‌کانی ئاوابوون له‌ پاییزیکی ماتا

سه‌مای ژووره‌کاتیان برد،

له‌ودیوو په‌نجه‌ره‌که‌ته‌وه،

فرین به‌ ئه‌سپایی ده‌ی دوو‌واندی،

له‌ یادته

قه‌ده‌ری پیش

تۆ خۆت وتت

پاسپۆرتی ئەم وێزگە ی ژیا نه‌م

نویکرده‌وه‌ سه‌فه‌ر ناکه‌م،

چەند دلشاد بووم مامۆستاكەم
 كە ئەم دلە پراو پرەهە لە وشەى جوان
 لێرە دەبیت تەنیام ناکا،
 بە لām چى بكەم گەلى جارەن
 قیزم لە برپاری خوداش دەبیتەو
 چۆن دەتوانى ئەم دەستانەى
 بۆنى شەویان لێو دەیت،
 بیانباتەو
 تۆ
 تۆ پاکیزەترین دل و جوانترین دەق
 هەلت دەگرى
 تۆ بووى پر بووى لە تریفە
 مامۆستاكەم
 بە لām چى بكەم،
 كە وەرزی فرین دای براندی
 لەدوای سەفەر پارچەیه ك سەمفونىای
 سروود و ئازادیت كرده یادگار

چاوەروانییەكى بەتال^۷

كات گۆزەر دەكات
 من بە دیار
 ترپەكانى چاوەروانىی و
 تۆش بە دیار
 فرینى
 دەستەكانى رۆحهو
 لەژیر تاریكیدا رەت دەبیت،
 مانگ بە دەم چینی دەریاو
 پیدەكەنى،
 منیش
 خەيال بە دلۆپە ماچەكانى تۆو
 دەمخوسینى
 زەمبیلەى لەزەتى منالیم
 بە دەستە پر میهرەكانى تۆو،

به دار پرته قاله که وه
 رهنگی گرت،
 له بیر ته بابَه
 ده موت
 تۆ کورپی خودا و منیش له
 خیلی ئه و،
 بهرده وام خوشم ده ویت،
 له رۆحمدا
 مالیکم بۆ چاکردویت
 له سۆز و له گهرمی،
 بهردوام چاوه پروانی
 دواین نامه ی بی وه لامیم،
 نه دهنگی نه رمت نه
 بۆنی هه ناسهت
 نه ماچی لیواولیو له گهرمی
 نادۆز مه وه،

سۆزت له ده رگای دلم نادا،
 حه یف که دوووری
 وه لی بهرده وام خوشم ده ویتی
 له بیر ته بابَه
 هه موو به یانییه ک
 وه ک منالی ساوا،
 توند توند رات ده موسیم،
 که چی هیشتا
 قه ده ریکه تام و ته زووی،
 راموسینتم لی ونبووه،
 له ژیر سیبه ری دهسته کانتا،
 سه وز بوونه وه نامدوینی

چاوه روانیی عیشق

چاوه روانتم
پیش خویندنه وهی،
نامه ی به فر
بیته وه لام،
له م گورستانی غه ریبیه
زوو ره هام که ی،
هه لم بگره به ره و مالی
عیشق،
وهره،
پیش که وتنی
سیبه ری خودا کان
به سه ر دره ختی
ته مه نما،
شور به وه،
ئه وان

ئه وان هی تو یان ریز کرد
له رۆحی ته نیام
وهره
به سه ر بالای ته نیامدا
ماچه کانی عیشق
برژینه،
ده ستم بگره
من له ده لاقه ی مالی
شیعره وه
رۆژه کانی هه فته ده نووسمه وه
چاوه روانم
(له درزی ده رگای شه وه
ونبووه کانه وه بو ت ده روانم)
له غه ریبتترین کیشوهری بی هه تاودا
بو ت ده گه ریم،
چاوه روانتم
به خه ونیکی په مه ییه وه،

ماچى به سەر روخسارى
 گە لای تەمەنما جیییلین،
 من لە دووریت
 بە تال بە تالم لە،
 رەنگی ئیوارە پەر خەندەکان،
 لە تۆوہ فیڕ بووم
 ژووان لە گەل چرپەى باراندا،
 ساز دەم
 مالى تەنیايم
 خوش بویت،
 من لە گەل تۆ ئەى عیشق
 نەرم نەرم
 پاییزی ماچ رامدەموسى،
 بارانى حەز دەمشواتەوہ،
 لەم گوناھەى
 کە لە دوورى تۆ و من دا
 درەوشایەوہ

ترس

خۆزگە رۆحت بە سەر گیانما دەبارى
 ئەوکات لە ترازانى دەستەکانى رۆژ
 ترسم نەبوو،
 ئەوسا،
 بۆنى هەناسەى گەرمى بەفر،
 منى لە گیانى خۆیدا غەریب نەدەکرد،
 من
 ترسم لە سەرپنەوہى،
 هەلمى پەنجەى بايە
 ترسم لە ونکردنى سيبەرى مانگە،
 ترسم لە وشکبوونەوہى دەستە تەرەکانى
 ئەوہ!
 لە پشت هەورىكى تەرەوہ،
 لە توانیەوہ خۆم،
 بەسەر زەرەدەى پاییزدا،

ترس ترسی له

وهړینی تال تالی قژه کانمه

له نیو پیخه فی ئم وهرزه به سته له که دا،

ترسم لی نیشته ووه،

که باران زیز بی و منیش

له سهر پشته گه لا عومری

قژه کانم له بیر که م،

ئو کات نایانشوم به حهزه شپته کانی باران،

له هه راجکردنی سوز

بو روژیک، که

مانای گهرمایی خوی نه زانی،

راده که م،

من له شيعر غهريتر دهم و

ئویش له من بی وازتره

له نیو ره شمالي ترسا

سه وزایی یاد ون دهبی لیت

تو گونا هبار

که تو هاتی

به ره و خه و نیک،

له شه ویکی نیو بارانیکی

سه ربراو

جانتا که ی شانت ونکردم،

تو بووی هاتی

هاتی و بوویده ئه ویندارم،

هه رچی گه لای ته مه نم بوو

وه رانده سهر سنگی ئاو،

من ته نیا مام

له هیلانه ی ساردوسری،

دلی تودا

بوونی گریان کاسی کردم،

تو گوناھبار

جانتاکه ی شانت

ونکردم،

پراو پر بوو له بونی خوش

له تریفه ی مانگ

له نامه ی ته ری دلداریی،

له شانه یه ک،

هی

عه شقیکی پاک،

له سوراویکی په مه یی،

جانتاکه ی شانت

ونکردم،

دهنگی شيعرت هه لوه راندم

رازی ته مه نی

درک اندم،

تو! گوناھبار

ته نیام بی تو

به دریژایی ته مه نی خوړ
چاوه روانیی گرتوومیه خو،

نه دهمرم نه برینی

دلَم ساریژ ده بی

هه موو شه وی دهر گاکان

ده خه مه سهر پشت

ده لیم نه کا

سیله ی خه نده یه ک

خوی بکا به ژووردا،

په نجه ی گریاوم بگوووشی

دهنگی بی تویم

بشکینیت،

هه موو ئیوار هیه ک

په ره سیلکه ی خه م،

میوانمه

خه میک له نیو ئاره قه ی،

شه رما ده مبا

چاوه پروانیی گرتوومیه خو

خه می ته نیا خو م

بی تو ی تو،

ده مکا به

خوله میشی ده م با،

ته مه ن

ته مه ن،

نه که ی له نیو ئه م غه رییه دا

زیزم که ی

نووری مروارییه کانی ملم

نیگای تاریکیی ون ده که ن،

دلم پر ه

له خه می ژنه بیمراده کانی

ئه م نیشتمانه،

سه راپا حه سره تم لی ده تکی

چاوم ماندوو به دیار

باله فریوه کانی ته مه نه وه

پیری ئومیدم ده کوژی

ده رگای ماله چوله کان

له سه ر پشتن

بُو به خشينه وهی سِيو و
له م مژده دا ونم نه که ی
له گهل مه رگا بمگورِ بيه وه
به ماچيکی سارد
ئه م کرِ يوه
مالاوی هه لی ده گريت

پياويک له نوور
له بير ته
هه ميشه ده توت،
عشقم پر له بوونی شه مامه کانی
باخه لت
ئه و ئیستا من ده لیم،
له پی ده ستم
پره
له ته زووی ئه و ماچانه ی،
له ئیواره یه کی نارنجیدا
به دزییه وه پیت به خشیم،
ئامیزم
مه ستي بوئی ئه و گیلانسانه یه،
که به داری،
حه زه ورديله کانه وه

تیریان ده‌کردم له تۆ،
ملوانکه‌ی ملم
پرّه له شوین دهستی نهینیی
ئه‌و پیاوه‌ی
دلیکی هه‌یه له نوور،
له‌بیر ته
گه‌لاکانی وهرزی من
به‌وشتانه گه‌وره بوون
که به‌سه‌ر سنگی تۆدا،
رّهت بوون،
له‌پی دهستم پر له نووری
نووری
رۆحی ئه‌و پیاوه
که ده‌رگای دلی کردمه‌وه،
من، خۆم، عشقم، هه‌ناسه‌م

له‌دوور تۆ وشک به‌دهم شیتیی باوه،
ده‌فرین،
بو مالی چۆل و غه‌ریبم
تۆ پیاویکی له‌نوور،
له‌دوای دۆزینه‌وه‌ی خۆم
له‌ئاوینه‌ی یاده‌وه‌ری ته‌مه‌ندا
دلّم خسته گۆزه‌ی دهستی ئه‌و پیاوه‌ی،
له‌نوور ده‌چی بو مالی سارد و غه‌ریبم

پاییزه ئه نفال

قه ده ریکه له ژیر نمه ی

چاوه روانیی،

ئاوینه ی روانینمان

شکاوه،

به کۆلی بی هوده یی

باوه شی حه سه ته تی ره نگ سه وزه وه،

روه و بیابانی شه قار شه قار

به شوین پیکانتان را ده کهین،

روّحی ئه وان

له وه ره ییمه دا فریی،

بو ژیر سیبه ری مالی خوا

ئه وان، ئه نفال روّحی وه راندن

ئیمه یش، له بی مروه تی دا

چاوی باخچه مان پر کرد

له بۆنی سیوی رزیوو
بیابان له دهنگی بیدهنگیی

ولاتمان، شه لال کرد

له مشتی گه رانه وه

په نجه ره ی خه یالمان

کرانه وه،

ئه وان ئه نفال بردنی

ئیمه ش

حه سه ته تی گه رانه وه

له ژیر سیبه ری ته مه ندا،

به ره و پیری

هه لی گرتین،

ئیمه بو بینی دوا دلۆپی ژیان،

له نیگای ئه واندا

ده گه ریین،

ئیمه

دلّمان پرّه له گهړانه وه

چاومان له چاوه روانی،

هه ناسه مان له له زه تی،

تامیزی، باوک، برا، کورپه له، ټه ویندار

ده دین به دهم دهنگی باوه

بیزارم

چهند بیزارم له دلره قیی باران،

پریسکه ی دلّم ناکریته وه

نیگه رانیم لی ده تکی!

توره بیم، له غه بیانییه تی خودا ده چی،

چهند بیزارم له بیشرمی ټاو،

له گفه گفی با،

له بی سوزی تو،

به م هه موو خه مه وه،

هیچ ټاوازی نامژه نی

سییه ری توش له حه سره تم ناییه وه

که چی ساردیت

له کلوه به فریکی سهرما بر دوو ده چی،

بالی شور

شور

کردو ته وه به سه رما

وا خه ريكه ده مپيشيني،

چه ند گونا هه نيگاي ئه وين

له ويز گهي به ردد،

شهق شهق بووه ته مه ن،

چاوي باخچه شم مات،

چيت ليم ده وي؟

تو!

شيتترين هه ناسه ي با...!

ده ليگه ري

با كه شتي روحم رهت بي،

با زريان بم دا له يه خه ي خوي

با خالي بي مه وه له مان

بو تو دايه

له نيو پياسه ي

زستانيكي ساردوسر دا،

به دواي پيلاوه كانتا ده گه رام،

تاريكي

هه ر هه موو ده ر گاكان كرده وه

بو ئيشي دايه،

گولينه ي روحي من

به سه ر كورسييه چوله كاندا

خه و بردييه وه،

گو شتم له نيو ده سته كانتا

ترست دليكي سارد بردي،

په رده كاني ته مه ن به ده م

ئه م زستانه سر په وه

ده له رانه وه

که سى له م شارهدا
گوی بو گريانى ته مشه وه
رانا گريته،
ئاوړې
له خه مې من و
ئيشى تو ناداته وه

تو گيانى من
واى له نيو بينه قاقاي
روحي مندا،
نا هيلم نا ريگه ناده م
ميهره بانيت
زريان بيا،

ماسى سپى دلى پاكته
قوولايى ده ريا زيزى كا،
ريگه ناده م،
پاييزى سر
كه لاي خو زگه ت هه لوه رينى،
روحي من و ئاميزى پر سوزيت،
هو دايه،
له نيو سارديى هيچ وهرزيك دا
دهسته كانى بته زينى

بۆ پياويكى له خاچ دراو

په نجه ره كه م كراوه

ژووره كه م ساردوسر،

تۆش

وهك ئاو روون و مات،

منت گرتۆ ته خو،

به لام روحم تيراو ناكه يت،

نسيي هه تاو

وهك تيشكى سۆزت شلوئ

هه ناسه ي به سه رما نيشتووه،

خه ريكه وون بوون ده مخنيئي،

له نيو دلما،

هه موو شتي بوني روحتي گرتووه لام،

دهنگي تاريكيي

ئاوازي عه شقي كپ كردووم،

سيله ي چاويكم له دواته،

تا ئه مجاره ري ليژ نه كه يت،

دلي بيوازي تو و دهرووني پر له سويي منيش،

بۆ چاوه كانت

سه ري ناوه ته جامي مه ي،

ئه ويني من بۆ نيگاي پر له شهرمي ئيواره،

وه سه سه برسييه كاني خوي

هه وه سه بي ره حمه كاني تو،

هه لده گري،

له به يانييه كي تووره و زيزدا

له جامي بيدهنگيي تو دا،

ده گه ريم بۆ پاكبوونه وه ي جه سته م،

من

هه ر چاویکم له رییه،

نه وه رزی له دلما راده بری،

نه نمهی بارانی که زییه کانی ر وحم ته ر ده کات

عه شقی منی ژن،

بو

پیاویکی له خاچ دراو

چه ند پر سوییه

به رهو ره هابوون

دهنگیک بردمی

هه ناسه کان له تاریکیدا،

پیری کردم

ئیستا نازانم له کام وه رزدا

ده گه مه لووتکه ی شهو،

چاوه پروانی به دیار

هه نگاوه کانمه وه

وینه ی پیاویکی ماندوو له تاریکیدا

ده گریت،

ده زانم،

لیره وه به رهو ره هابوون

گوزه ر ده که م،

دوعا کان فریام ناکه ون،

ماچ له گه لڼما بگورنه وه
گریانیکی بیډهنگ
جیم ناهیلیت،
رووبار بیزار بوو له جه سته م،

من
تاقه تی نوو ستنم له گه ل
ماسییه کاندایه سه رچوو،
دهنگیک بردمی،
ته نیا خو م
به تالی کردم له هه موو خه یالی
له نیو ته رمی بیډهنگیدا
رووت بوومه وه،

نازانم
له کام په نجره هی شاره وه
دهست بو دووباره بوونه وهی
ژیان دریژ که م

به دهم ته زووی خه یاله وه

لیره
له جامی خه یالدا،
هه موو شتی شه لالی
ویران بوونه
له و دیوو ده رگا کانه وه
مشتی رهنگی ئال
ملوانکه یه له دهنگه مرواری جیماو،
به دهم ته زووی خه یاله وه
هه لو اسراون،
بیډهنگی ته نیوو یه،
رامان،
له زیډی من،
خه یال بالا به رز به رز
به سه رماندا نسیی دهکا،

وهلی!

ژیان خالییه له مانا

لهم ولاته نه زوکه

پاییز شهرمی لی ده تکی،

سهوز ناینه وه ئیمه

له بهردهم،

هیچ خه ونیکی تر دا

بهردهوام پر ده بین

له مه نفا،

پر ده بین له بونی

ئیواره کوژ راوه کانی،

کیژه رهنگ په مه ییه کانی ولات،

کیژه قهیره کان

له و دیووی په رده کانه وه،

به رده وام، له زه تی رۆحیان

به شهرمه وه

چاو ده گیری،

ژنه به ساله چوووه کان

چاوهروانی وه خته،

پاکیان بکاته وه

له ته زه وی ژیان.

لیره با هه لکردنی بیرچو ته وه

عه شق

به دزییه وه شه وانه،

به سهر گه لا کانی ته مه ندا

خوی تیر ده کا،

خوشه ویستی

وهک ته زوویه کی فینک

هیچ دره ختی سیله ی چاوی

تی نابری،

لیره له زهت

له مانا پاک بو ته وه،

به خوی و

جووتی پیلای شېره وه
ریځه ی ویرانه ده گری
من بو دوزینه وهی
((لهره ی دهنگی باو))
شوین پیکانی تو
ده گه ریم
تا
فینک فینکت که مه وه
له مانا و
تیر تیرت که م له بون

بایه کی به تال^۷
بایه کی به تال^۷
به سهر وهرزی پر تور او ما
ر هت بوو،
بیده نگ و هه ست
نه شه قه ی بالی دره ختی
بانگی کردم،
نه گریانی
سیویکی وهریو،
وهرز بووم
له نیو ته م باخه وهریو هدا،
مردن ته مه نم راده ژینی
بیده نگیی ده مبا بو خوی
غوربه ت ده ست به سهر،
قژه کانمه وه جیدی لی،

ٲٲوار هٲ جه ژن

ٲاسمانٲ دلم سامال سامال
ٲه نجهٲ ٲر سوژم
له نٲو دهسته ٲاورٲشمٲه كانٲ ٲه ودا
سروه باٲه كٲ فٲنك ده دوٲنٲن
من و ٲه و له كو لانه بهر ته سكه كانٲ شاردا،
هه نكاوه كان جٲدٲلٲن
كه هٲ شه مال به سهر غه رٲبماندا ده له رٲته وه،
چه ند جوانه ٲٲكه وه بوون،
ٲٲكه وه بوونٲ!
ٲاو و ماسٲ، ههور و باران، من و ٲه و،
له ٲامٲزٲ شه ودا،
چه ند ٲاله سٲبهر مانك به سهر ژووانٲ كانٲدا،
تنوك تنوك فٲنكٲٲ ده چٲ به له شما،

وه رز بووم

له م كه لله سه رانهٲ
به به تالٲ چاوٲان
برٲوه ته تارٲكٲم،
له م وشانهٲ
چر كه ٲه ٲاسودهٲٲ
ناكر نه خو،
باٲه كٲ به تال
له به تال بوونه وهٲ
هه ناسه كانٲا
ٲه ٲامٲ له داٲكبوونٲك
ده چٲنٲٲ
من له نٲو قه ف قه فهٲ
خه مٲكدا غور به تٲ ده مبات
باٲه ك ده له رٲته وه به سه رما،

ئەم بېدەنگىيە

ئەم بېدەنگىيە

تەواۋ بىردىمى،

شەقامە ساردوسرەكان

ماندوويان كردم لە تاريكىدا،

ئىواران گريان دەمبا

خو بو ژىر فەرزه كانى

دەمگىرىتەو،

من ونم،

لەنيو خىشپەي پىكانى پايىزدا.

مەستىي دەمخواتەو

گەھى بايەكى شىدار

نەينىيە كانم لە سوكنايىدا

هەلدە گرىت،

لەزەت دەنيشيتە سەر جەستەم،

رۆحى سىي بارانيكى چاو پەر خەيال،

دەستى گەرمى بەسەر سىنەمدا جىديليت،

ئەم بەيانىيە جەژنى رىنى سىو بوو،

منيش لەسەر سنگى گەرمى ئەم دلەره

سىيەكانم پەر پەر دەكەم لە بۆنى شكوفەي رۆحى،

ئەو

خۆم بە قەدەريكى سەوز دەسپىرم

وه سه وه سه ی

سپه ری هه رمی رزیووه کان،

دلّم توند توند ده گوشت،

ته واو بردمی ئەم دارستانه

خه والووه، ئەم بیده نگییه ده مخنکینی

من ته نیا له نیو به تالبوونه وهی

ده فریکی شکاودا

ورد ورد کراوم

ته واو بردمی،

خه لوه تی،

ئه نفال

له م ئیواره هه ناریه دا

هاتووم،

پر به گهرووی ولاتیکی

دل بریندار هاوار بکه م و

پیت بلیم،

چه پکی تریفه م له گه ل کازیوهی

خه ونیکدا بو بنیرن

بو من و ژنه ئه نفاله کانی،

ئه م دهشتی کاکیی به کاکیه

تا چاوه روانیمان هه لوه ری،

چیتەر دلّمان کون کون نه بی

با چیتەر چاوی په نجه ره ی خه یالمان

به ره و گه رمیان تار نه بی

ئیـمه بیست و سیـساله،
 هه ره موو کوتره بیوه ژنه کان،
 شه و ده خهینه جامی مهستی سپیده و
 له بهردهم په نجه وهی روانیندا
 قژی ته مه ن شانه ده کهین،
 لایه لایه و نمهی بارانی گه رانه وهی
 هه ره موو هه ناسه کان،
 ده وه رینین،
 ئیـمه ژنه بی وهرزه کانی ولات
 ماره براو به،
 په چهی رهش و عه بای رهش و
 وه رزی ره شه وه،
 به دوو ئه ژنوی ئاسنین
 به دوو چاوی پر له حه سهرهت،
 چاوه روانین،
 دوو باره
 هه تاو بماندوژیته وه

به هار ئاشت بیته وه له گه لمان،
 چاوه روانی
 گه رانه وهی
 جهستهی خه زانه وهرزیکی
 ئیوهین،
 تا گه لاکانی ته مه نتان
 دواى وه رینیش
 کو کهینه وه،
 ده وهرنه وه
 با دهنگی گریان چیتەر
 رو حمان له ژیر سیبه ری ئیواره دا،
 نه باته وه،
 ده وهرنه وه
 با چیتەر
 ته زووی ئه نفال،
 دلمان شه قار شه قار نه کا
 با باهوژهی ئه نفال

له بیر کهین،
 بی مروه تی به سه ر پشتی
 روو باردا شور کهینه وه،
 ده وه رنه وه
 با بانگی سه لاتی نه فالم رو،
 له فهره نگی نه م ولاته
 بی خوره دا بسرینه وه

زنجیره ی چاپکراوه کانی سالی (2011) ی
 بهرینه بهریتیی چاپ و بلاوکرده وه ی سلیمانی

ژ	ناوی کتیب	ناوی نووسهر	بابه ت	زنجیره
۱	ده روزه یهك بو ته كنه لوژیای نانۆ سروود و گۆرائیی نیشتمانیی و به رهنگاریی كوردی له كرمانجی	محمد صالح فهرج دوکانی عه بدولوا حید ئیدریس	زانستی	۷۷۱
۲	خواروودا (۱۹۳۵-۱۹۹۱)	شهریف لوقمان	لینکۆلینه وه	۷۷۲
۳	سییه ری تلپاك مانشیت له رۆژنامه وانیی كوردی و كارىگه ریه كانی (حیزبی و نه هلی)	سیوه یلی محمد میرگه سۆری و. عه بدوللا	لینکۆلینه وه	۷۷۳
۴	درامایهك له پارکێكدا	قادر (دانساز) د. هه لگورد	چیرۆك	۷۹۱
۶	پاراستنی دهم و ددان	سالح و. نه جمه د محمد	ته ندروستی	۷۷۶
۷	وینه یه کی ده گمه نی فرانز كافكا	نیسماعیل ته جمه د سه ید	چیرۆك	۷۷۷
۸	بالتنه كانی شه و	عه لی به رزنجی	چیرۆك	۷۷۸

۹	منارهى ئاۋەدانىيى	كاروان كاكە	سور	چېزۇك	۷۷۹
۱۰	ھونەر و فيگىرە جۈانەكانى خەن	ئالە ھەسەن	ئىكۆلىنەۋە	۷۸۰	
۱۱	بېيلۇگرافىيائى گۇڧارى ھەنار	مارف ناسراۋ	بېيلۇگرافىيا	۷۸۱	
			ئىكۆلىنەۋە		
			ى		
	چەند نووسىنىكى ئەكادىمى كۆمەلئاسىيى	سىياۋەش	كۆمەلئاسىيە		
۱۲	لەسەر ھەۋىيەى كورد	گۆدەرزى	ى	۷۸۲	
		سەلەخ ھەسەن			
۱۳	مىژۋى گريان	پالەۋان	ئىكۆلىنەۋە	۷۸۳	
		د. تاھىر ھەمەد			
		ەلى د.			
		قۇمى سەئىد			
۱۴	روائىن لە دەق	ەزىز	ئىكۆلىنەۋە	۷۸۴	
		لەتيف فاتىح			
۱۵	عاشقىتەك گۇرانى دەلىت	فەرەج	شىعر	۷۸۵	
		و. ەلى			
۱۶	دەرۋازەكە	حسىنى	شىعر	۷۸۶	
		جەبار جەمال			
۱۷	پەيكەرىك لە تۈزى دەباشىر	غەرىب	رۇمان	۷۸۷	
		و. جەلىل			
۱۸	شۇمۇكوردە و من و رۇڭگار	كاكەۋەس	رۇمان	۷۸۸	
۱۹	كىشەى زمانى ستانداردى كوردى	ەلى سدىق	دىدار	۷۸۹	
		و. شۇرش			
۲۰	گفتوگۇ	ھەمەد	دىدار	۷۹۰	
		رەسول			
۲۱	كەرەستەى گەندەلىيى	بۇسكىنى	ئىكۆلىنەۋە	۷۷۵	
		و. عىسا چىايى			
۲۲	دەميان		رۇمان	۷۹۱	
		و. رەفەدەت			
۲۳	نزائى بەرخەكان		رۇمان	۷۹۲	

	مورادى				
	مەھمۇد	كۆمەلە			
۷۹۳	نەجمەدىن	چېزۇك	ھاۋشپۇەكانى سەلىم جەۋدەت	۲۴	
۷۹۴	رەزا ەلى پوور	وتار	پەراۋىزى بىر كەرنەۋە	۲۵	
۷۹۵	و. مەجىد سالىح	چېزۇك	ئابشوران	۲۶	
	و. پىشەۋا				
۷۹۶	فەتاح	رۇمان	رەموزنەۋىن	۲۷	
	و. دۇنيا	چېزۇك	"گۈنتەر گراس" پىنج بالئەكەۋ چەند		
	ەبەدۇللا		چېزۇكىنى		
۷۹۷			دىكەى ئەلمانى	۲۸	
۷۹۸	و. بەكر شۋانى	دىدار	يەشار كەمال سەبارەت بەخۇى دەۋىت	۲۹	
	و. سامان				
۷۹۹	ەلى ھامىد	ئىكۆلىنەۋە	گىلۇتېن	۳۰	
	و. ھەمەد	كۆمەلە			
۸۰۰	ەبەدۇللا	چېزۇك	بازرگانىيەكى كوشندە	۳۱	
	پەرى شىخ				
۸۱۰	سالىح	شىعر	لەسەر شاپالى دەريا دەنوسم	۳۲	
۸۰۲	شىرىن تاھىر	وتار	بالاتسى ژن لە نىو كارىزماى نووسىندا	۳۳	
	و. د. ئەنۋەر				
۸۰۳	قادر ھەمەد	ئىكۆلىنەۋە	پرانسىيەكانى ئەدەبئاسىي بەراۋرد	۳۴	
	نازەنن عوسمان		دەرۋازەپەك بۇ رىئمايى دەروونى و		
۸۰۴	ھەمەد	ئىكۆلىنەۋە	پەرۋەردەيى	۳۵	
	عادىل سدىق				
۸۰۵	ەلى	ئىكۆلىنەۋە	ھەلەبجە زىجرە ئىكۆلىنەۋەكى مىژۋىيە	۳۶	
			مەھوى لە نىۋان ەزى دىيائى و عىشقى		
۸۰۶	ەتا قەرەداخى	ئىكۆلىنەۋە	خودايدا	۳۷	
	ھەلۇ كاكە		مىژۋى چاپخانە لە شارى كەركوك و رۇلى		
۸۰۷	ۋەس	ئىكۆلىنەۋە	ھەمەد ئەمىن ەسرى لە پىشكەۋتىندا	۳۸	

۳۹	سانسۆرى رۇژنامە گەربى ئە ھەرىمى كوردستاندا	كارزان محمد	لېكۆلېنەرە	۸۰۸
۴۰	تېكىستى ژنان ئە دەفتەرە كانى يارساندا	نامق ھەرامى كويتستان	لېكۆلېنەرە	۸۰۹
۴۱	دواين ئىوارە	عومەر زادە	شىعەر	۸۰۱